Ціна 1 карбованець.

НОВИЙ ЧАС

Газета для населення звільнених областей

Рік 2 | Шостка, неділя 4 квітня 1943 року. | Ч 14 (33)

ВТРАТИ СОВЕТІВ ЗБІЛЬШУЮТЬСЯ

ПІДСУМКИ СОВЕТСЬКОГО ЗИМОВОГО НАСТУПУ

(Военно-політичний огляд)

На фронті спостерігається деяка тиша. Наступальна сила совєтських армій після чотирьохмісячних безперервних атак—вичерпалась. Ті совєтські частини, які глибоко вклинилися в розташування німецьких військ, повинні були витратити свої останні сили на те, щоб уникнути остаточного знищення. 3-й совєтській армії не пощастило вийти із оточення і вона була знищена. Совєтські війська змушені були віддати Харків і Білгород, і тепер фронт проходить по річці Донець.

В той час як на південному участку фронту німецькі війська стримали останнє знесилене поривання ворожих атак і продовжують стримувати мостове укріплення на Кубані, яке є вихідною позицією для дальших операцій, на середньому участку наші війська вирівняли фронт і ліквідували тим самим всі ті клини, які містили в собі небезпеку оточення.

В підсумку можна сказати: совєтським військам ніде не пощастило прорвати фронт, що перетинає Европу від Чорного до Білого морей, не зважаючи на незмірно великі втрати червоної армії. Командувач 7-го кавалерійського корпусу генерал Борисов, що був недавно взятий у полон, визначив ці совєтські втрати людьми за час останнього зимового наступу від 1,50 до 1,75 мільйона чоловік. Це число перевищує навіть всяку сталінську середню норму.

Поки продовжувались військові операції, совєтська й англо-американська преса були заповнені найможливіші планами і міркуваннями відносно майбутнього розподілу Европи. Совєтський уряд цілком відверто признався в тому, що він хотів захопити всю Европу в формі анексії або в формі свойого впливу. Плани захоплення Европи будували і імперіалістичні спільники Сталіна, заявляючи, що їм треба одержати щонайменше половину цієї здобичі. Це змагання „свояків" набуло великих розмірів і залалося настільки сміливим, що нагадувало собі байку про ведмедя, якому якого дядько розділити, але який і не думав

Всі ці крики преси про розділ здобичі зараз же припинились, як тільки припинився совєтський наступ. Тоді на зміну їм знову з'явилися зойки про утворення другого фронту.

Треба сказати, що Сталін має деяку підставу, коли питає, чому американці і в березні топчуться на тому ж самому місці в північній Африці, де вони висадились ще в листопаді минулого року. Адже він, Сталін, **зробив на східньому фронті все, що тільки міг, віддав у офіру мільйони своїх людей** і показав цим свою тверду волю! Значить американці зовсім не мають наміру витиснути німецько-італійські війська із північної Африки, щоб висадитись потім в Італії?

На це запитання партнери Сталіна не могли дати вичерпуючої відповіді. Але справжня причина полягає в тому, що позиції, зайняті Державами Осі в Тунісі, занадто міцні і не так то легко їх зламати.

Для цього потрібно було б підвезти морським шляхом дуже великі сили, а всі ці шляхи контролюються німецькими підводними човнами, які завдають великих втрат кожному каравану суден. Ця діяльність німецьких підводних човнів робить великий вплив на всі військові операції спільників.

Можна сказати, що в наслідок цих операцій знищено половину ворожого тоннажу, включаючи сюди і всі знову збудовані суда. Недаремно англійці й американці скликають з приводу цього питання одну конференцію за другою. Проте всі ці конференції не можуть полегшити становища з тоннажем, бо німецькі підводні човни діють скоріше, ніж всі англійські й американські верфі. Цим і пояснюється **факт, що совєти критикують про недостатність американського постачання в Мурманськ і Архангельськ.**

Так минула зима, на яку спільники покладали великі надії. Вона не принесла визначних успіхів, і всі газети спільників, говорячи про становище на фронтах, повзачень один одного.

В Німеччині менше говорять, але більше роблять. Там буде оголошене то-

УСПІХИ НІМЕЦЬКОЇ ЗБРОЇ

Із зведень збройних сил Німеччини від 23 — 30 березня

В південній частині Східнього фронту—місцева бойова діяльність. Атаки большевиків на Кубанському мостовому причилку відбито з великими для них втратами.

В горішній течії **Донця** німецькі частини зайняли ворожу базу і звільнили великий терен від решток большевицьких військ.

На північний захід від **Курська** бої тривають далі. З'єднання стримкоспадних літаків підтримували рухи наземних частин. Ворожій піхоті та частинам військ, які стояли на поготівлі, важкими бомбами завдано великих втрат. Німецькі винищувачі збили 20 совєтських літаків, 3 інші збила вежітна артилерія. Німецька авіація бомбардувала важливу для большевиків постачальну станцію **Касторное**

Великий ворожий наступ, який почався в січні з метою відрізати район **Орла** з півдня та півночі, відбито. В тяжких восьмитижневих боях за **Орел** совєтські війська втратили 10.594 полонених і понад 150.000 вбитих та поранених. Крім цього було захоплено та знищено 1.061 танк, 485 гармат і велику кількість іншого військового знаряддя. На північний схід від **Орла** німецькі гренадери одніеї піхотної дивізії з 8-ми ворожих літаків,

що атакували у ніяковому льоті, збили 7 літаків.

На південний захід від Вязьми атаки ворога відбито, знищено 27 совєтських танків.

Біля **Старої Руси** в боях від 23 лютого совєти втратили 61.460 вбитих, 2.978 полонених, 293 танки, 26 гармат, 805 кулеметів, 114 гранатометів, 206 протипанцерних рушниць та 1036 автоматичних пістолетів.

На південь від Ільменського озера всі атаки ворога відбито.

На південь від **Ладозького озера** в наслідок тяжких втрат атаки ворога ослабіли.

Наші частини взяли багато сотень полонених, на полі бою залишилося понад 1.000 вбитих червоноармійців.

Німецька авіація атакувала на кавказькому побережжи гавань **Геленджик**, залізничні об'єкти в тилу та промислові споруди в **Ленінграді**. Стримкоспадні та бойові літаки потопили при цьому одно торговельне судно середньої величини. 2 судна запалено та знищено декілька поїздів з військовим матеріялом.

Війна в Африці

В південному та середньому **Тунісі** тривають запеклі бої. В боях було знищено 44 танки ворога та збито 17 англо-американських літаків.

Німецькі бойові літаки атакували порт **Алжір** і ворожий караван суден біля алжірського побережжя. При цьому потопили 7 торговельних суден ворога.

Боротьба на морі

Винищувачі підводних човнів німецького військового флоту на протязі декількох днів на **Середземному морі** потопили 5 британських підводних човнів та збили 15 ворожих літаків.

Як було подано в надзвичайному звідомленні, німецькі підводні човни завдали ворожому поповненню для африканського фронту нових втрат. З конвою, який плив із Америки до Гібралтару і з конвою на Середземному морі за останні дні **потопили 15 англо-американських суден тоннажем 73.000 рбт., 2 інші судна торпедовано.**

Англію бомбардують

Німецькі бойові літаки скинули фугасні та запалювальні бомби на південно-східнє побережжя Англії.

Серед інших об'єктів були міста **Нарвіч та Хартлепоп.** В наслідок бомбардування виникли великі пожежі.

При нальоті британських літаків на західні німецькі області та на західнє французьке побережжя було **збито 43 ворожі літаки.**

В боротьбі з групою британських швидкоплавних човнів в **Ла-Манші**, німецькі сторожові сили потопили швидкоплавний ворожий човен.

Коло **норвезького побережжя** потопили ще 1 підводний човен.

Харківська поразка большевиків

Не зважаючи на урок минулого року, розлютовані совєти всіма силами намагалися досягти Дніпра і, таким чином, відрізати південну частину фронту від центральної частини і цим позбавити можливості маневрування військ, що є основним у війні взагалі і особливо у цій війні. В такому запаморочені деякими успіхами совєти, не помічаючи планомірного відходу німецьких військ і не звертаючи уваги на свої величезні кривавi втрати, просунулись далеко за Харків. Але... „рано пташечка запела, как бы кошечка не с'ела"

Після відповідного перегрупування військ німецькі частини знову завдали большевикам нищівного удару. Рештки розбитих большевицьких військ знову покинули зайняті міста Краматорськ, Слав'янськ Харків, Білгород і інші. В наслідок успішних там німецьких атак совєти втратили 19.594 полонених, понад 50.000 вбитих, 3.372 гармати, 1.410 танків та бронемашин, 3.045 різної піхотної зброї та 1.846 автомашин.

Тепер, напевно, кожному стане зрозуміло, що планомірний відступ Німецької Армії—це не поразка, а частковий успіх совєтів великою ціною крові—це не перемога.

НАКАЗ СТАЛІНА НЕ ВИКОНАНИЙ

Берлін. Під час німецького контриаступу на Харків Сталін видав наказ, в якому він вимагав за всяку ціну утримати Харків. Згідно з цим наказом місто повинно було стати „Українським Сталінградом". Але, як відомо, цей наказ не був виконаний. 14 березня Харків знову був взятий німецькими військами.

ЦЕНА 1 РУБЛЬ.

ВОСКРЕСЕНЬЕ 9 МАЯ 1943 года № 1 (38)

НОВОЕ ВРЕМЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕНИЯ ОСВОБОЖДЕННЫХ ОБЛАСТЕЙ.
ВЫХОДИТ ЕЖЕНЕДЕЛЬНО.
ШОСТКА

ГЕРМАНСКАЯ АВИАЦИЯ ГРОМИТ ВРАГА

В АПРЕЛЕ БОЛЬШЕВИКИ ПОТЕРЯЛИ 1082 САМОЛЕТА

СОВЕТЫ-ВЛАСТЬ НАСИЛИЯ

Большевистская печать и пропаганда неоднократно писали о французской революции и старались «научно» доказать, что большевизм унаследовал лозунги, провозглашенные в ту эпоху, но, как полагается, углубил их и усовершенствовал. Не только догнал, но и перегнал. При ловкости языка и известной бессовестности можно, конечно, доказывать, что угодно. Понятия совести у большевиков не существует, а ловкость языка безусловно была. Любой еврейчик мог, не моргнув глазом, взяться доказывать, что все люди произошли от обезьяны и только „гениальный Сталин" от соединения солнечного луча и фиалки. Уши подсоветского гражданина привыкли ко всему, за исключением самых простых истин и правдивых слов.

Лозунгом французской революции были „свобода, равенство и братство". Но ни одно из этих трех слов не имело и намека на применение в советской жизни.

Свободы слова не было, ибо подсоветский гражданин мог или раболепно славословить сталинские достижения, или молчать. Большинство молчало. За свободное слово в пролетарском государстве полагалась смерть.

Свобода печати, свобода собраний—существовали только на словах. Разве можно говорить о свободе личности, когда была уничтожена сама личность и любой, ни в чем не виновный человек жил в вечном страхе перед НКВД. Он мог быть схвачен, посажен и ликвидирован. Без следствия, без суда.

Вместо свободных выборов была только комедия выборов. Само слово выбирать предполагает наличие двух об'ектов, но в СССР кроме единственного гнусного об'екта ВКП(б) ничего больше не существовало. А попробовал бы кто не одобрить кандидата ВКП(б). Его ждали Соловки и Нарым.

Свобода вероисповеданий—Нерон плюс средневековая инквизиция.

Свободный труд—усовершенствованное крепостное право.

Коммунистическое равенство — это бесстыдное довольство иудейской головки и голодный крестьянин, ворующий колосья на своем же поле. Это мягкие вагоны для сановников и заплеванные скамейки для граждан. Один суд для партийцев, другой для беспартийных пролетариев. Это произвол комиссаров и бесправие жителей.

Для меньшей, привилегированной части населения торгсины и закрытые распределители. Для большинства пустые полки ЕПО.

А где же было пресловутое Братство? Вместо него большевики проповедывали и тщательно культивировали классовую ненависть, поощряли доносы.

Ложь, клевета, подхалимство на службе упорно вводились в быт подсоветского человека. Сожрать, оболгать, подсовырнуть,—это было

Адольф Гитлер — Освободитель.

Новый немецкий 50-тонный танк

Мощный немецкий танк „Тигр", являющийся новейшим в мире оружием бронетанковых войск, успешно выдержал свои боевые испытания на фронтах Востока и северной Африки. Он оправдал все ожидания и доказал свое превосходство над самыми тяжелыми танками противника, в том числе и над советским танком „Т-84". Вражеские сообщения говорят о несокрушимой боевой мощи этого танка. Внешне подобный гигантскому чудовищу, быстрый и подвижный, этот тяжелый колосс из стали и железа уничтожает на ле боя всякое сопротивление и неудержимо продвигается вперед. Он легко преодолевает глубокие ущелья и обрывистые высоты. Если „Тигр" пробивается через густой лес, то он выворачивает с корнем дубы диаметром почти в 1 метр, ломает, как спички, 20—30-летние сосны. Крепкая броня делает его почти совершенно неуязвимым даже при попадании мин. Самое тяжелое бронебойное орудие не причиняет ему повреждений. Снабженный подвижным орудием крупного калибра и пулеметами, этот танк обладает мощной силой огня. Его экипаж состоит из отборных и испытанных танкистов. На основе проведенных боевых испытаний можно сказать, что танк „Тигр" превосходит все системы современных танков в быстроте передвижения, маневренности, по своим броневым качествам и огневой силе.

сделано основой взаимоотношений советских людей.

Под эмблемой серп и молот, в красном зареве пожара среди разможженных голов и перерезанных глоток, весь забрызганный липкой кровью, русский человек испытал на себе всю тяжесть пресловутого наследства французской революции. Он все понял и ему не нужна коммунистическая революция. Он хочет быть свободным человеком, а не под'яремным пролетарием.

Новые волнения в Индии

Из Бомбея сообщают о новых волнениях. Индусские демонстранты напали на британский склад и разгромили его. Несколько арестованных демонстрантов были подвергнуты суровому тюремному заключению.

НА ФРОНТАХ ЗА НЕДЕЛЮ

ИЗ СООБЩЕНИЙ ВЕРХОВНОГО КОМАНДОВАНИЯ ГЕРМАНСКИХ ВООРУЖЕННЫХ СИЛ С 28 АПРЕЛЯ ПО 5 МАЯ

Восточный фронт

На Кубанском предмостном укреплении немецкие части отбили все атаки противника с большими для него потерями в людях и военных материалах.

На южном участке Восточного фронта за один только день в воздушных боях немецкие истребители сбили 67 советских самолетов.

В Черном море немецкие быстроходные лодки потопили 3 советских судна тоннажем 1 700 брт. и быстроходный артиллерийский катер.

На остальных участках Восточного фронта местная боевая деятельность.

Немецкая дальнобойная артиллерия обстреляла важные военные об'екты в Ленинграде.

Немецкая авиация в тылу у противника бомбардировала пути подвоза и железнодорожные станции. Разбито большое количество поездов.

В апреле советская авиация потеряла 1.082 самолета, из них 902 сбито в воздушных боях, 121 зенитной артиллерией и авиацией и 10 частями наземной армии и единицами военно-морского флота, остальные уничтожены на земле.

Северная Африка

На Тунисском фронте—местная боевая деятельность. Атаки противника на немецко-итальянские позиции отбиты. На некоторых участках фронта немецкие части перешли в контрнаступление.

В ожесточенных боях на западном фланге Тунисского предмостного укрепления с 28 по 30 апреля противник потерял 98 танков, 86 танковых разведывательных машин, 21 орудие и много пленными.

Над Средиземным морем сбито 12 англо-американских самолетов.

Соединения немецких боевых самолетов бомбардировали неприятельские колонны войск, а также порты Бон и Филиппвиль.

Борьба на море

В борьбе с британскими и северо-американскими морскими силами за апрель германский военно-морской флот потопил 63 англо-американских торговых судна тоннажем 423.000 брт. Из этого числа 415.000 брт. потопили подводные лодки. 18 судов торпедировано. Германская авиация повредила 16 торговых неприятельских судов.

Германский морской и воздушный флот имел также большой успех в борьбе с неприятельскими военными судами. Подводные лодки потопили 1 авианосец, 1 крейсер, 3 эсминца, 1 подводную лодку и 7 быстроходных катеров. Авиация потопила 2 подводных лодки и 1 быстроходный катер. Повреждено 2 вражеских эсминца, 1 истребитель подводных лодок, 1 быстроходный и 1 сторожевой катер.

(Окончание на 2-й странице).

Если Вы хотите увидеть рай рабочих и крестьян, то приходите в

поблагодарил офицеров и высказал свою радость, что видел и слышал долгожданных первых представителей РОА. Вечер закон-

народ возьмет на себя свою долю при уничтожении этого яда человечества. И скоро снова засияет солнце над свободной Россией.

НА ФРОНТАХ ЗА НЕДЕЛЮ

ИЗ СООБЩЕНИЙ ВЕРХОВНОГО КОМАНДОВАНИЯ ГЕРМАНСКИХ ВООРУЖЕННЫХ СИЛ С 28 АПРЕЛЯ ПО 5 МАЯ

(ОКОНЧАНИЕ)

1 мая немецкая авиация атаковала вражеский конвой на водах около Бенгази и тяжело повредила 5 больших грузовых судов неприятеля.

Как говорилось в экстренном сообщении от 5 мая, в северной части Атлантического океана после многодневного преследования англо-американского каравана, направлявшегося из Америки в Англию, германские подводные лодки потопили 16 судов тоннажем 102.000 брт., 4 других судна торпедированы.

Немецкая авиация успешно бомбардировала юго восточное побережье Англии.

Во время налета на один немецкий опорный пункт на побережье Атлантического океана и в норвежских водах американская авиация потеряла 21 четырехмоторный бомбардировщик. Британская—12 истребителей и торпедоносных самолетов.

При налете неприятельских самолетов на северо-западное немецкое побережье, а также на побережье Балтийского моря, Восточную Пруссию и побережье Голландии сбито 50 англо-американских самолетов.

Потери красной армии

Советский генерал Михаил Борисов, взятый в плен на южном фронте в числе командного состава гвардейского корпуса, сообщил, что общие потери большевиков с начала войны живой силой составляют около 20 миллионов человек.

Неудачу зимнего наступления этого года большевики об'ясняют тем, что будто бы назначенные без соответствующей подготовки на высшие командные должности бывшие политические комиссары—„сталинцы", генералы Попов и Горев, не сумели выполнить задания. 3-я бронетанковая армия, находившаяся под командой генерала Попова, была разбита под Харьковом.

Неудачные выдвиженцы Горев и Попов расстреляны по приговору Верховного трибунала. В результате неудач советского наступления на южном фронте между Сталиным с одной стороны и маршалом Жуковым и заместителем начальника генштаба Василевским с другой,—возникли весьма напряженные отношения.

Новый „грабь-заем"

По официальному московскому сообщению, в мае выпускается новый государственный заем, подписаться на который будет обязан каждый советский гражданин. Каждый рабочий обязан будет пожертвовать, по крайней мере, от 20 до 40 процентов своего заработка. Так как цены на продукты достигли фантастических размеров, то новый заем тяжело отзовется на и без того низком жизненном уровне советских граждан.

Новый принудительный заем вводится из-за того, что американцы настаивают на платеже за товары, посланные в СССР в рамках закона об „аренде и займе". Сборы же пожертвований, производившиеся в СССР, дали слишком скудные результаты. Новый заем представляет собой образец систематического ограбления населения, ибо граждане СССР на этот раз не получат даже обещания на какое-либо возмещение со стороны государства в будущем.

Новый принудительный заем показывает, в каком безвыходном положении очутился Советский Союз, заключив военный союз с капиталистическими эксплоататорами Англии и Америки.

ВЕСНА В ГЕРМАНИИ

Открытые парки доставляют посетителям подлинный отдых и наслаждение.

В Орле

За 1942 год в городе Орле состояло на учете 3512 пенсионеров, которым выдано пособий городской управой около 250000 рублей. Кроме того, наиболее нуждающимся передано свыше 25000 рублей.

На малой Мещанской улице открыта мастерская по выработке прялок.

Отлично работают механические мастерские Колесниковых.

Торжественно отпразднована годовщина существования Никитского хора, составленного из любителей.

В городе производится усиленный сбор на помощь пострадавшим беженцам и малоимущим.

Народное образование в Херсоне

Кроме народных школ, которых в Херсоне теперь имеется 20, с 257 учителями, в городе недавно организовано еще 6 школ: медицинская школа с 541 учеником, морская школа с 235 учениками, сельскохозяйственная школа с 165, машино-строительная школа с 162, автодорожная с 144 и музыкальная с 96 учениками.

Медицинская школа выпустила с 1942 года 28 фармацевта, 23 акушерки и 46 фельдшеров.

Крестьяне Белоруссии

В Белоруссии, в результате одногодичного проведения нового порядка землепользования, из прежних колхозов образовано 124 тысячи крестьянских дворов В тех местах, где население живет слишком тесно, предполагается расселять крестьян на новые хозяйства. Кроме того, на болотистых местах проведены мелиоративные работы и, таким образом, создана база для упорядоченной хозяйственной жизни и благосостояния крестьянского населения в Беруссии.

В Одессе

При 5-й городской библиотеке открыта детская читальня. В ней тепло, удобно и уютно; устроен гардероб, посещает ее ежедневно в среднем 75 детей. В большой светлой комнате, за столами сидят, склонившись над книгами, дети и подростки. Чувствуется, что они с большим удовольствием читают или занимаются, некоторые из них делают выписки. Эта бесплатная читальня производит очень приятное впечатление.

КАЗАКИ В БОРЬБЕ ПРОТИВ СТАЛИНА

В освобожденных восточных областях большие массы живущих там народов, как-то русских, украинцев, татар, эстонцев, латышей и литовцев, добровольно взялись уже давно за оружие, чтобы воевать за родину и за право на жизнь. Теперь еще другие тысячи присоединились к ним, как соратники для борьбы за будущую Европу и за сохранение своего народа. Среди них особенно казаки и другие сыны степей провозгласили жестокую и фанатическую войну своему заклятому врагу Сталину и его системе, которая осудила их народ на истребление.

Большие успехи при малых потерях

Как прирожденные всадники казаки в более или менее самостоятельных небольших кавалерийских соединениях несут сторожевую или разведывательную службу; кроме того они блестяще отличались успешными набегами с тыла.

Они везде, где их не ожидают. Благодаря таким стратегическим приемам они достигают при незначительных потерях больших успехов. Эти сильные и смелые части, уже внушившие ужас Советам, воодушевлены непоколебимой верой в победу Германии.

Они с ненавистью относятся ко всему большевистскому. Ведь почти каждому из этих борцов за свободу большевизм причинил вред. Большинство раскулачено, их семьи рассеяны во все стороны. Отцы, матери и братья высланы или погибли от голода или умерли на принудительных работах; они сами, когда Советы взяли их в солдаты, перешли к нам и добровольно вступили в борьбу против своих мучителей.

Борцы по традиции

Вооруженные сначала только одной саблей, в лучшем случае одним пистолетом, теперь они пользуются оружием почти исключительно добытым у врага. Частью еще в своей старой казачьей униформе, в меховой шапке на голове они производят хорошее впечатление. Захватывающая картина, когда они несутся на своих лошадях по широкой степи, стремя в стремя одной рукой. Можно залюбоваться каждым солдатом! Казаки бойцы по традиции. Их внутренняя казачья выправка и их дисциплина неприкосновенны. У них сегодня еще по старому казачьему обычному праву карается смертью трусость, недисциплинированность, отказ от повиновения, воровство и грабеж. Посрамление немецкой униформы, если они уже ее носят, наказывается у них таким же образом. К своим немецким начальникам казаки относятся с уважением; они для них являются представителями превосходного духовного руководства.

У врага, как у себя дома

Многие казаки носят уже сегодня бронзовые, серебряные и золотые медали за храбрость установленные для народов Востока. Те, что имеют медали, смелые и неустрашимые люди, у врага чувствуют себя, как в своем собственном доме. Назовем к примеру 26-летнего терского казака В., который в Крыму перешел к нам, как младший лейтенант с целым своим взводом. Он проник между прочим во вражеский тыл на глубину в 20 км., захватил в одной деревне, занятой Советами, экипаж танка и доставил его как пленников. Другой был руководителем подрывного отряда и взорвал в одном городе, занятом сильными отрядами большевиков, перед домом коменданта три грузовика, из них два с воинскими частями. Третий с 17 казаками взял в неприятельской области 96 пленных и без потерь вернулся обратно.

В рядах казаков юноши стоят рядом с седыми; жизнь каждого из них является залогом в борьбе за свой народ. 17-летний Т. из-за своего детского вида был 4 раза отослан. Он приходил опять, пока наконец его взяли. Сделавшись большим на лошади, он стал одним из самых лучших ординарцев в степной области, он лихо ездит верхом, он отважен и мужественен. Когда однажды во время одиночного выезда под ним была застрелена лошадь, он дальше пробрался пешком и передал свое донесение. На новой лошади, которую добыл, он невредимым вернулся обратно. Из „стариков" заслуживает упоминания 49-летний донской казак М., который записался добровольцем вместе со своим 19-летним сыном. М. был уже участником мировой войны и в гражданскую войну уже боролся против большевиков. Тогда обе его ноги были изувечены вследствие обморожения. Несмотря на повреждения ног он верхом на лошади воюет с врагом.

Список таких людей и их деяний можно продолжать как угодно далеко. Этих немногих примеров вполне достаточно, чтобы охарактеризовать казака как превосходного бойца, который взялся за оружие, как один из первых представителей порабощенных Советами народов Востока, готовых к борьбе за освобождение из под ярма кровавого господства Сталина. На стороне Германии борются они против общего врага большевизма за лучшую жизнь.

Редактор Д. КИСЕЛЕВ в 5.

Адрес редакции: г. Шостка, Гатуевская 2.

карбованець.

НОВИЙ ЧАС

Газета для населення звільнених областей

Рік 2 | Шостка, неділя 7 березня 1943 року. | Ч 10 (29)

НІМЕЦЬКА АРМІЯ НАСТУПАЄ

СЛОВА Й ДІЙСНІСТЬ

Якщо в усій большевицькій пропаганді є хоч слово правди, то воно полягає в тому, що червона армія завжди була в центрі уваги партії і уряду. На червону армію, її озброєння і спорядження витрачалися величезні кошти. На це пішли всі заощаджені в наслідок праці багатьох поколінь скарби у вигляді різних культурних і художніх цінностей як державно-суспільних, так і приватних. На утримання червоної армії ж ішли колосальні кошти, які совєтська машина безжалісно висмоктувала з усіх пор багатомільйонного населення, з усіх тих народів, що мали нещастя бути під совєтським ярмом.

Совєтська система побудована, як нам добре відомо, на двох головних засадах: безмежному насильстві і нечуваному кровавому терорі, з одного боку, і всепроникаючому обмані і брехні—з другого. І перебування червоної армії в центрі уваги большевиків позначилося також зосередженими навколо неї всіма видами брехні і ошуканства. З цього погляду червоній армії, безперечно, належить перше місце в совєтській системі. І тут слова большевиків так само далекі від дійсності, як і в усьому іншому.

Червона армія—знаряддя, спрямоване на придушення численних народів Совєтського Союзу

З самого початку утворення червоної армії і протягом усього її двадцятип'ятирічного існування большевики не переставали говорити про те, що їх армія „принципово відмінна" від усіх інших армій у світі, як тих, що існували будь-коли, так і тих, що існують тепер. Сама назва „червона" визначає ніби революційність її, і з цього випливає її зміст і мета—бути знаряддям класової боротьби і всесвітньої революції. Проте, насправді вона завжди була і є лише знаряддям червоного імперіалізму, спрямованого безпосередньо на поневолення і придушення численних народів Совєтського Союзу, а потім—народів європейського континенту і цілого світу. Саму „революцію", яку має провести червона армія, большевики незмінно уявяють собі як завоювання, при чому для цього вони не спиняться перед тим, щоб поставити свою „революційну" армію поруч з „буржуазними" арміями плутократичних Англії і Америки, частково підпорядковуючи її команді „буржуазних" генералів і утримуючи її за рахунок „світової буржуазії". Дуже цікаво, як уявляють собі большевики боротьбу за світову революцію з допомогою і підтримкою цієї саме світової буржуазії? І в чому вбачають вони „принципову різницю" між „революційною" і „нереволюційними" арміями?

З „революційності" червоної армії випливала, за большевицькою пропагандою, і друга принципова відміна її від буржуазних армій, а саме її „демократизм", який мав полягати у відсутності чинів і рангів, зовнішніх знаків відміни, дисциплінарних покарань, і в особливому розвитку „свідомої революційної дисципліни". Смішно навіть говорити тепер про це після того, як у червоній армії давно вже запроваджені військові звання офіцерів і генералів з зовнішніми знаками відміни, які нічим не поступаються перед тими, що існували колись у царській армії, або існують в першій-ліпшій сучасній армії. Останнім же часом, як відомо, в червоній армії поновлені погони, запроваджені денщики тощо.

Щождо так званої „революційної" дисципліни, то тут можна просто сказати, що ні в колишній царській армії, ні в армії сучасних держав не було і немає такого жорстокого режиму, який перетворює бійця в живий механізм або манекен, як саме в червоній армії. Ніде гідність людини не принижується повсякчасним шпіонажем, таємними трусами, втручанням у найдрібніші особисті справи, наглядом з боку різних політрудків і таємних агентів ГПУ, як це має місце у „демократичній революційній армії".

І хто не знає, що „свідома дисципліна" в червоній армії здійснюється тим, що червоноармійців женуть у бій кулеметами і гарматами, які завжди ставлять позаду їх ліній: цілком так, як було колись в ордах Батия або Чінгіс-хана!

Ніколи Червона армія не була культурною й не може нею бути

„Принципова різниця" між червоною і іншими арміями полягає, за большевицькою пропагандою, також і в тому, що перша начебто є носієм високої культури, захисником культурних цінностей. Це так само вірно, як і те, що большевизм у цілому побудований на висновках сучасної науки і служить загальнолюдській культурі! Не говорячи вже про те, що культурний рівень навіть вищого командного складу червоної армії позначається крайнім примітивізмом—про рядових бійців нічого й говорити—то й „культурність" свою червона армія найкраще доаела нищенням у сучасній війні тих культурних скарбів і пам'яток, що подекуди залишилися ще після попередньої руїни. Де ж тут служіння культурі, особлива культурна місія? Чи може, вона полягає в тому жахливому лексиконі, який безмежно панує в побуті червоноармійця, в його неймовірній неохайності, в брутальному поводженні, в пияцтві й розпусті його командирів, у всьому тому, що позначається навіть на її зовнішньому вигляді?

Але безсоромність большевицької брехні, зв'язаної з червоною армією, доходить найвищої своєї точки, переступає всі межі і стає прямо нестерпною, коли червону армію називають народною, говорять про те, що вона захищає батьківщину, про її патріотизм, і з неперевершеним, чисто жидівським нахабством, наводять приклади славетних героїв минулого, присягаються їх іменем. При цьому останнім часом взагалі, а на початку цієї війни особливо, саме цей мотив помітно переважає в совєтській пропаганді.

Тільки з допомогою того жидівського жонглювання словами, того блуду думки, який большевики називають діалектикою, можуть вони погоджувати те, що червона армія одночасно є знаряддям всесвітньої революції, виконуючи завдання комуністичного інтернаціоналу, і ніби захищає батьківщину, служачи народові. Якщо захищає батьківщину—то яку? І якщо служить народові—то якому саме? Зрозуміло, що тут ідеться про „обраний нарід" Ізраїля, про всесвітнє жидівство, якому справді служать і комінтерн, і совєтська влада, і червона армія! А єдиною батьківщиною для них є край—яким би він не був, і хто б у ньому не жив,—де встановлена диктатура Вічного Жида, де його бажання і наказам коряться мільйони затуркaних, позбавлених волі і свідомості рабів. Це те, що большевики називають „соціялістичною батьківщиною"! І що спільного між цим облудним жидівським

(Закінчення на 2-й стор.)

УСПІШНЕ ВІДБИВАННЯ БОЛЬШЕВИКІВ

Наступи, які ворог провадив на Кубанському мостовому причилку, залялися з великими кривавими втратами для ворога.

В Чорному морі біля Новоросійська німецька артилерія наземної армії запалила корабель, навантажений танками. Крім того потоплено 1 судно та 4 кораблі тоннажем 6.500 рбт., 2 судна дуже пошкоджено. Авіяція потопила ще 2 судна.

На Міуському відтинку фронту в запеклих боях знищено 4-й совєтський моторизований гвардійський корпус, взято понад 1000 полонених та 44 танки.

Біля Ізюму німецькі з'єднання у контрнаступі просунулися вперед. Знищено 45 совєтських танків.

Німецькі частини штурмом взяли міста Лозову та Краматорську.

Від 20 до 26 лютого німецькі війська захопили багато тисяч полонених червоноармійців, знищили або здобули 454 танки, 506 гармат, 189 гранатометів та 730 совєтських автомашин. На полі бою ворог залишив понад 14.000 убитих.

Між Донцем та Дніпром з'єднання наземної армії та частини СС продовжують свої успішні наступи. В запеклих боях розбито одну совєтську танкову армію. Знищено 24 ворожих танки.

На захід від Харкова атаки ворога відбито. В боях було взято понад 1.000 полонених, знищено 30 гармат, 10 танків та 17 совєтських кулеметів.

В районі Курська бої продовжуються.

На північ від Орла ворог залишив перед німецькими позиціями більш 10.000 убитих. В боях було знищено 71 ворожий танк.

На південний схід від озера Ільмень ворог зазнав великих втрат. Знищено 63 ворожих танки.

Між Волховом і Ладозьким озером та біля Ленінграда місцева бойова діяльність. В районі Ладозького озера в боях було знищено 17 совєтських танків.

Біля Рибацького півострова бойові літаки знищили один ворожий підводний човен.

У Больській затоці влученням бомб пошкоджено 1 вантажне судно.

На північному участку Східнього фронту в повітряних боях та зенітною артилерією збито 7 совєтських літаків.

На Східньому фронті від 21 до 28 лютого знищено або здобуто 1060 ворожих танків.

Північна Африка

Наступи німецьких і італійських частин на північно-туніському фронті мали значні успіхи та завдали ворогові великих втрат в людях та матеріялах.

В Північній Африці взято 4.000 полонених, знищено 235 танків, 169 розвідувальних панцерників та 69 ворожих гармат. Збито 12 британських літаків.

У лютому англо-американський військовий морський флот втратив 82 торговельних кораблі у 6.500 рбт. Німецька авіяція потопила ще 5 ворожих суден у 25.000 рбт. та 14 суден дуже пошкоджено.

Таким чином англо-американський морський флот у лютому втратив 576.800 рбт. корабельного тоннажу. Крім цього німецькі підводні човни потопили 1 крейсер, 1 нищильник і 3 супровідні човни. Інші з'єднання військового флоту знищили: 3 швидкопливні човни, 2 сторожових човни, 1 постачальний корабель та 1 підводний човен.

Німецька авіяція потопила 1 підводний човен та пошкодила 2 інші крейсери, а також 1 підводний човен.

В повітряних боях над Середземним морем німецька авіяція збила 18 ворожих літаків.

Війна з Англією

Під час нальоту британської авіяції на західні області Німеччини ворог втратив 5 літаків.

Німецька авіяція бомбардувала військові споруди на південному побережжі Англії.

СЛОВА Й ДІЙСНІСТЬ

(Закінчення)

витвором і тим, що є для кожної людини найсвященнішим—справжньою батьківщиною, вмерти за яку, віддати якій усі свої сили і все своє життя, є найбільшим щастям? І наскільки треба бути отруєним большевицькою брехнею або заляканим кривавим большевицьким терором, щоб не помічати цієї різниці—різниці між „соціалістичною батьківщиною", за яку б'ється червона армія, і батьківщиною, доля якої зв'язана з долею всього европейського континенту і за звільнення якої від жидо-большевицького рабства проливають свою священну кров сини Великого Німецького Народу!

Большевики протягом двох десятків років готувались до кровопролиття

Поруч з цією брехнею про народність і патріотизм червоної армії не такою вже разючою здається ще одна зв'язана з червоною армією большевицька брехня. А саме, ніби вона є знаряддям миру, ніби вона ніколи не готувалася до нападу і завданням своїм мала лише захист. Тепер уже всьому світові відомо, як большевики протягом двох десятків років готувалися до завоювання Европи і насамперед Німеччини. Вони робили все, не спиняючись ні перед якими жорстокостями, ні перед яким напруженням сил всього підвладного їм населення, доводячи його до краю злиднів і зубожіння, щоб створити з червоної армії знаряддя завоювання. При цьому підготовка їх була одночасно і технічною, і психологічною: з одного боку готували вони неуявну кількість танків і літаків, гармат і кулеметів, снарядів і патронів, з другого ж поступово перетворювали людей на роботів, тобто автоматів, яких, не шкодуючи, можна кидати в огонь цілими мільйонами.

І ця страшна змова проти людства, змова, яка загрожувала вкинути цілий світ у хаос і руїну, вкрити його кров'ю і мороком, могла здійснюватися тому, що крім большевиків, у ній узяли участь також плутократи Англії і Америки, тому, що й вони, як і большевики, однаково служать своєму спільному наймачеві і владареві—всесвітньому жидівському кагалу. Подібно до Юди, продають вони за „тридцять серебряників" честь і волю своїх народів, не думаючи про те, що рано чи пізно історія покличе їх до відповіді, подасть їм рахунок, який вони зможуть оплатити тільки своєю загибеллю!

Червона армія справила свій 25-річний ювілей. І большевицька пропаганда, оперуючи всіма засобами, які вона звичайно використовує в таких випадках, захлинається в похвалах на її адресу. Але ми певні, що сучасна річниця червоної армії є її останньою річницею. За ювілейним святом незабаром настане для неї похоронна тризна. Уже підноситься меч, який славетна німецька армія разом із своїми союзниками і помічниками готова опустити на її голову, і цей удар буде для червоної армії моментом смерті. Ювілей її є для неї Валтасаровим бенкетом, і рука історії пише вже їй невблаганний вирок!

К. Шт.

ФЕЙЛЕТОН

ТЯЖКА ХВОРОБА

До кабінету лікаря вавалася низенька людина, яка трохи нагадувала бульдога. Вона важко впала в крісло, нервово оглянулася і витерла чоло й шию картистою хусткою.

— На що скаржитесь?—запитав лікар.

— Спитайте краще, на що я не скаржусь,—роздратовано відповів пацієнт.—Перебої серця, запаморока, поганий апетит, безсоння—хіба цього мало?

— Мені здається, що у вас перевтома,—сказав лікар.

— Всі так кажуть. А що ви порадите?

— Вам треба розважитись. Почитайте що-небудь легке, фантастичне.

— Наприклад?—скептично прижмурився пацієнт.

— Візьміть Жюль Верна. У нього є цікавий роман „80.000 миль під водою". Подорож на підводному човні...

— Що? підскочила людина.—На підводному човні? Ви зовсім збожеволіли!

— Чого ви так хвилюєтесь?—здивувався лікар.—Тепер мені зрозуміло, що вам, при вашому стані, допомогли б душі.

— Душі? Холодні душі в Середземному морі? На що ви натякаєте?

— Чому в Середземному? Чому холодні? Приймайте душі вдома. А ще краще попийте будь-якої мінеральної води. Скажімо, есентуки, нарзан. Ці кавказькі води мають добрий вплив на організм.

— Ви так гадаєте?—насупилась людина в кріслі.—Сумнівно! Один мій приятель з Москви після цих кавказьких вод мало не простягнувся. Ось де в нього ці кавказькі води сидять!

І пацієнт полякав себе по потилиці.

— Тоді сідайте на дієту,—рішуче сказав лікар,—Замість хліба вживайте французької булки...

— Французьку? — гірко посміхнулася людина. — А ще що? Тульон-бульон? Мене тепер з французького верне!

— Який же ви нервовий та вередливий, — похитав головою лікар.

— Вперше бачу такого хворого. З вами буде багато мороки.

— Марокко?—перелякано підскочив пацієнт.—Ні слова про Марокко! Чуєте? Який же ви лікар, якщо так нервуєте пацієнтів?

Він знову підніс хустку до лоба, на якому виступили великі краплі поту, і піднявся з крісла.

— Я відчуваю, що мені стало ще гірше. Боже мій! Ніхто мені не допоможе! Ніхто!

І з цими словами людина, хитаючись, пішла з кабінету.

— Пробачте,—сказав лікар,—я все ж таки мушу записати ваше ім'я та прізвище.

— Навіщо? — спитав пацієнт.—Я ж вам сказав, що мені ніщо не допоможе. А втім—пишіть. Все одно! Ось моя візитова картка.

І він подав лікареві чотирикутній клаптик, де було надруковано:

Вінстон Черчіль.

Людські резерви СССР вичерпані

Берлін. Одна мадрідська газета, розглядаючи советський зимовий наступ, заявляє, що успіхи далеко не відповідають тому напруженню, яке робить советське командування. Сталін зробив останню спробу повернути важливі промислові області і шляхи постачання, без яких існування СССР неможливе. Але мобілізувавши всі наявні сили і зазнавши величезних втрат, Советський Союз не має зараз ніяких резервів. Крім того, абсолютно відсутні робочі руки в сільському господарстві і в промисловості, зокрема военній.

Дуже важливо, заявляє газета, що Німеччина тільки тепер провалить загальну мобілізацію, а в Советському Союзі, де це вже давно зроблено, вичерпано останні резерви.

Американці зазнають поразки

Берлін. Англійське інформаційне бюро змушене було визнати успішність операцій військ держав Осі проти американських військ у Тунісі. Англійська газета „Ексчейндж" вважає, що німецький натиск і тепер залишається дуже сильним. Німецькі частини, відкинувши американські війська на 30 кілометрів, знов провадять атаки.

З Алжіра також повідомляють про тяжкі втрати американців в наслідок німецьких нальотів. Особливо потерпіла артилерія.

Лондон міняє напрямок

Амстердам. (П. С.) Після того, як лондонське інформаційне агентство прислужливо розповсюджувало советські чутки про нібито великі успіхи на східньому фронті, раптом в англійському бюро з'явились більш тверезі міркування. В останніх радіопередачах говориться, що совети не розбили до цього часу німецької армії й не могли ізолювати німецькі армії на Кавказі.

Тонуть, тонуть каравани.
Зменшились всі океани.
І по „власній" воді
Нам ніде не проплити.

СТАНОВИЩЕ В СССР

Берлін. На північному фронті один з членів ЦК ВКП(б) перейшов на німецький бік, принісши з собою важливі таємні документи, що стосуються становища в СССР. В числі їх була доповідна записка таємної комісії, призначеної політбюро в зв'язку з недовиконанням уральськими заводами поставлених перед ними планів, а також для обслідування стану залізниць в районі поблизу Урала.

Згідно з цими відомостями, становище надзвичайно серйозне. Евакуйовані з західніх областей заводи працюють далеко не з повною потужністю, при чому найбільше відчувається брак кваліфікованої робочої сили, неустатковність приміщень і недостача під'їзних шляхів. Частина устаткування застряла по дорозі або зовсім загублена.

Старі підприємства Урала, в тому числі свердловські і магнітогорські, виконують завдання не більше як на 50—60%. Кількість браку зростає, особливо в зв'язку з тим, що підприємства виробляють тепер не ту продукцію, на яку були розраховані за мирного часу. Але в надто тяжкому стані перебувають советські залізниці, особливо Сибіру, де профіль шляхів надзвичайно складний. Комісія приходить до висновку, що нові підвищені вимоги до залізниць не тільки погіршують становище, але й зовсім розладнують промисловість Урала, Кузбаса і центральних областей.

ПО РАЙОНУ

● **Шостка.** 1-го березня 1943 року в народньому клубі було переведено поширену нараду старост сіл та старост общинних господарств Шосткинського району, присвячену питанням переведення польової кампанії 1943 року. Райс.-госп. комендант п. Вестфаль після короткого привітання звернув увагу на необхідність ведення боротьби з тими брехливими чутками, які останнім часом поширюються серед населення. Другу частину своєї доповіді райс.-госп. комендант присвятив господарським справам.

До початку весняних польових робіт всі сільсько-господарські машини: сівалки, плуги, вози—повинні бути відремонтовані. Старости й бригадири, які гарно підготуються до весняної кампанії, будуть нагороджені. Члени общинних господарств, які гарно працювали в 1942 році, одержують до 1,5 га. садиби. Отже, Німецька влада розглядає кожного громадянина тільки з боку його відданості до праці.

Під кінець своєї промови пан Вестфаль закликав населення, не покладаючи рук, взятися до підготовки до проведення весняних польових робіт та дякувати Богові за те, що він дав нам Фюрера, який визволив нас від колгоспної панщини.

● Хр. **Гречкин.** Торф-розробка розвернула повну підготовку до весняних та літніх робіт.

Загублені або вкрадені документи вважати за недійсні

1. Пашпорт № 082920, виданий Глухівським відділом міліції на ім'я Гречки Григорія Андрійовича.

2. Довідка, видана Шосткинською Біржею праці, в заміну пашпорта і пропуск на право виходу на фабрику № 6, виданий заводською комендантурою на ім'я Дель Дмитра Федоровича.

25 лютого 1943 року вечером ВПАЛА СВИНЯ рушої жаті. Тих, хто знає про неї, прошу повідомити на адресу Шостка Новгородська вулиця, будинок № 12 Біловежа.

Редактор К. С. ІВАЩЕНКО U 5. Адреса редакції: м. Шостка, вул. Глухівська № 2. Тираж 18.500.

НОВИЙ ЧАС

Рік 2 | Газета для населення звільнених областей | Ч 11 (30)

Шостка, неділя 14 березня 1943 року.

НАСТУП НІМЕЦЬКОЇ АРМІЇ ТРИВАЄ ДАЛІ

Ініціатива в руках німецької армії

З початку війни совєти втратили 18.200.000 чоловік своєї армії, тисячі танків, гармат, літаків і неосяжні території. В зв'язку з цим військове й господарське становище Совєтського Союзу стало катастрофічним. Щоб відтягти свою неминучу загибель большевицьке командування цієї зими кинуло в наступ всі свої останні резерви з метою полегшити своє становище. Так почався зимовий бій.

Із останніх повідомлень Ставки Фюрера видко, що з метою збереження сил, Німецька армія скоротила фронт, залишила деякі міста. А тепер знову перейшла в наступ.

На південному участку фронту вона, з величезними втратами для ворога, відбила Краматорськ, Слав'янськ, Лозову і на широкому фронті форсувала річку Довець. В районі Курська й Орла, на захід від Харкова і на південно-схід від озера Ільмень озброєні сили Німеччини непорушно тримають лінію оборони, об яку розбиваються всі атаки ворога, Тільки за лютий місяць совєти втратили 1961 танк, 886 літаків і велику кількість живої сили.

Перед лінією німецького фронту в середньому щодоби гине 7.000—8.000 чоловік червоноармійців, обдурених жидо-большевиками. Не зважаючи на величезне зосередження військ і зброї, большевики далеко не досягли поставленого собі завдання—прорвати німецький фронт.

Большевицькі ударні клини були затримані, й совєтський загальний наступ всюди перетворився в окремі бої, які ні в якому разі не мають вирішального значення. В своїх атаках совєти витрачають свої останні резерви.

Подібні бої місцевого значення відбулися цими днями і в нашій місцевості.

Ви самі були очевидцями повного розгрому ворога.

Не тільки Фюрер, але й Рейхсмаршал в своїх останніх промовах підкреслювали, що Німеччина наближається зараз до вищого напруження в своїй боротьбі проти большевизму.

Тому зараз зосереджуються й перевозяться нові резерви, які приводяться до бойового ладу для великого наступу.

Народи, які стали під захист німецьких озброєних сил, можуть бути певні, що їх завжди захистять від терору большевиків. Німецьке командування достотно знає, що має большевицька армія й знає, як дрижать совєти в чеканні моменту, коли непереможна німецька армія знову перейде в наступ на всіх фронтах і остаточно розіб'є большевиків.

Німеччина закінчить цю боротьбу тільки певною перемогою

Днями Адольф Гітлер, в зв'язку з роковинами заснування Націонал-Соціалістичної Робітничої Партії Німеччини, звернувся до німецького народу з прокламацією. Фюрер висловив у відношенню до німецького керівництва тверду певність в тому, що теперішні деякі зимові успіхи совєтів не тільки будуть одбиті Німецькою Армією в її новому наступі майбутньої весни, але й перевершать їх.

Німецький нарід, німецький робітник дадуть німецьким солдатам своєю ще більшою продуктивністю нову зброю для переможної остаточної боротьби.

Занадто рано ще торжествують вороги Німеччини. Вони зазнають страшної поразки, бо вони не знають ріжучості Німеччини під керівництвом Гітлера.

„Вести боротьбу до того часу, поки ворог, жидівський большевизм, не буде знищений". Так було в Польщі, Норвегії, у Франції, на Балканах і так буде кінець-кінцем на Сході, з совєтами.

Більше не можна замовчувати

Морське міністерство США не могло більше за невелику частину втрат, але очевидно під впливом громадської думки морський міністр Нокс змушений буде подавати і дальші відомості.

Втрати ворога збільшуються

(Із зведень збройних сил Німеччини від 4—9 березня)

На північному фронті Кубанського мостового причілку німецькі частини в боях знищили 2 совєтські дивізії та взяли понад 1000 полонених, 69 гармат і 250 кулеметів та гранатометів. Ворог зазнав особливо великих втрат в людях. Велика кількість червоноармійців загинула в болотах.

На фронті Міуса і Донця тривають місцеві бої. Німецькі частини взяли багато місцевостей, серед них місто Лисичанськ.

Німецький наступ в терені Харкова посувається вперед. Після бою відкинуто ворога за дальші лінії оборони. Зайнято штурмом багато місцевостей, між іншим міста Валки і Люботин. Розбито оточені з'єднання 3-ї совєтської танкової армії, які складалися з частин 12-го та 15-го танкових корпусів, одного корпусу кінноти і 3-х стрілецьких дивізій. В боях знищено 222 гармати, 61 танк та понад 1000 возів.

На захід від Курська атаки ворога відбито.

На бойовому відтинку Орла бої продовжуються. Знищено 90 совєтських танків.

На середньому відтинку ворог провадив багато наступів для того, щоб перешкодити рухам німецьких частин. Його скрізь відбито.

В ході планомірного скорочення фронту, яке відбувається на сьогодні, евакуйовано без ворожого натиску міста Ржев, Гжацьк та Сичівку.

На участку Старої Руси совєти спробували атакувати наші оборонні позиції. Всі атаки ворога відбито з великими для нього втратами. Знищено 31 совєтський танк.

Оборонний бій на південь від Ільменського озера продовжується. Атаки ворога відбито, не зважаючи на сильну артилерійську підтримку та введення в бій танків та атакуючих штурмових літаків. Винищувачі та зенітна артилерія збили на цьому відтинку фронту 60 совєтських літаків.

На південь від Ладозького озера наші частини контрнаступами поліпшили свої становища. Взято багато полонених.

На далекій Півночі німецькі бойові літаки атакували ворожий конвой.

Потоплено 1 торговельне судно тоннажем 6.000 рбт., інше велике судно дуже пошкоджено.

Північна Африка

На північно-туніському фронті відбувалися бої місцевого значення. Німецькі винищувачі збили в повітряних боях 14 британських літаків. Біля африканського побережжя потоплено 6 ворожих суден.

Як було подано в надзвичайному звідомленні, вже в перших числах цього місяця німецькі підводні човни мали великий успіх. Потоплено 13 суден тоннажем 97000 рбт. 2 інші ворожі судна торпедовано. В Середземному морі німецькі бойові літаки потопили з ворожого конвою 3 торговельні кораблі тоннажем 26000 рбт.

Німецька авіація в Атлантичному океані підпалила 3 великі судна.

Війна з Англією

З'єднання бомбардувальників США зробили наліт на голандські та західно-німецькі терени. Збито 10 чотирьох моторових літаків ворога.

Під час нальоту ворожих літаків на Французьке побережжя Атлантичного океану збито 2 чотирьох моторові бомбардувальники та 2 ворожі винищувачі

Британські літаки зробили наліт на західні німецькі області. Серед населення є жертви. Винищувачі й зенітна артилерія збили 15 літаків ворога.

Німецька авіація успішно бомбардувала південне побережжя Англії.

Американська газета про тяжке становище Совєтського Союзу

Берлін. Американська газета „Харперс Мягазин" пише: „Совєтський Союз зазнав страшенних втрат в людській силі, в бойовому матеріалі, території й господарських джерелах. Майже половина всієї совєтської промисловості або перейшла до рук ворога, або зруйнована, а в кращому випадку тяжко пошкоджена.

Ці втрати СССР значно перевищують будь-яку допомогу, яку ми б могли подати нашому спільнику. Було б безглуздо надіятися, що Сталін спроможний розгромити воєнний апарат Німеччини. Не здійснилися надії, які покладалися на моральний кризис в Німеччині. Як і всякий інший нарід, Німеччина волів перемогти—ніж бути переможеною. Мало шансів і на фізичне виснаження країни через недостачу харчових продуктів; відмітимо, що в сучасний момент Німеччина має в своєму розпорядженні резерви всієї Европи".

Третина потрібного тоннажу

Берлін. Шведська газета „Дагенс Постен" в одній статті підраховує можливості корабельного тоннажу Англії і Америки. Газета вважає, що весь торговельний флот союзників має 15,8 мільйона тонн водотоннажності. На ремонті пересічно перебуває 375 суден. Якщо вважати, що кожний з цих кораблів на 6.000 тонн, то одночасно на ремонті стоїть 2,4 мільйона рбт. корабельного тоннажу, тобто в дії залишається тільки 13,4 мільйона рбт. Для воєнних потреб союзників необхідно 40-мільйонний тоннаж. Отже, вони мають тільки третину потрібних їм кораблів, що, звичайно, викликає велике занепокоєння в цих країнах.

Марно сушать собі голову

Берлін. Як повідомляє американський журнал „Ньюс Рев'ю", адмірал Джемс Нобль давно вже зайнятий питанням винайдення ефективного засобу для боротьби з німецьким підводним флотом. Газетним кореспондентам адмірал заявив, що коли в найближчому часі не вдасться знайти такого засобу, то союзники втратять панування на морях і програють війну. Для караванів потрібно все більше транспортових суден і літаків, яких явно не вистачає. Ще гостріша недостача відчувається в досвідчених командах.

Навряд чи вдасться серу Джемсу Ноблю розв'язати поставлені перед ним завдання.

В Тунісі становище англо-американців загрозливе

Як пише англійська газета „Дейлі Мейль", в зв'язку з останніми боями в Тунісі становище англо-американців стало загрозливим. У військових колах побоюються, що англо-американські війська стоять перед загрозою бути відкинутими за межі Туніса.

ТАРАС ГРИГОРОВИЧ ШЕВЧЕНКО — ВЕЛИКИЙ ПРОРОК УКРАЇНИ

Шевченко про жидів

Совєтські „Шевченкознавці", а більшість з них були жиди, запевняли, що Шевченко, будучи інтернаціоналістом, шанував і любив жидівський нарід і був, таким чином, майже жидівським поетом. Щоб переконатися, що це цілковита брехня, давайте звернемось до самої творчості Тараса Григоровича, де ми зможемо побачити зовсім протилежну картину.

В усій своїй творчості Шевченко говорить про жидів, як про мерзенну націю, яка упившись кров'ю інших народів, прагне захопити у свої руки владу над усім світом. З великою огидою малює поет у своїй поемі „Гайдамаки" жидів-купців, лихварів:

Ляхи заспули, а іуди
Ще лічать гроші, уночі
Без світла лічать барыші,
Щоб не побачили, бач, люди...

Жиди виступають, як експлуататори українського народу:

--Ярємо, герш-ту, хамів сину!
Піди кобилу приведи,
Подай патинки господині
Та принеси мені води!
Вимети хату, внеси дрова,
Посип індиком, гусям дай,
Піди до льоху, до корови,
Та швидше, хаме!...
(*„Гайдамаки"*).

Прагнучи лише наживи, жиди стають гарним знаряддям гноблення у руках панів та ляхів:

...А препоганії пани
Жидам, братам своїм хорошим
Оставні продають штани.
(*„І виріс я на чужині"*).

..Тисячами гинуть
Голодні люди. А скирти
Гниють.
А пани й полову жидам
продають.
(*„Княжна"*).

Жид, як це показано в поемі „Гайдамаки", заради користі, грошей, може прийняти іншу віру, зрадити іншу людину, навіть якщо це може кінчитись для неї смертю Лише після цього стає цілком ясно, чому саме так ненавидить жидів наймит Ярема, який, гуляючи на пожежі з ножем у руках, вигукує:

Дайте ляхи, дайте жида.
Мало мені, мало!

Зневажливе відношення Шевченка до жидів виявляється навіть в численних епітетах, якими поет плямує їх, наприклад: жидова, жидовин, погані жиди, жидівська собака, іуда, свиняче ухо та багато інших.

Шевченко вірив, що прийде час, коли:

Прокинеться доля, козак заспіває:
„Ні жида, ні ляха!"

Цей час прийшов. З приходом Німецької Армії на Україну український нарід назавжди позбувся жидівського гноблення.

ЗАПОВІТ

Як умру, то поховайте
Мене на могилі,
Серед степу широкого,
На Вкраїні милій,

Щоб лани широкополі
І Дніпро, і кручі
Було видно, було чути,
Як реве ревучий!..

..Поховайте, та вставайте.
Кайдани порвіте,
І вражою злою кров'ю
Волю окропіте!

І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій
Не забудьте пом'янути
Незлим тихим словом!...

Похорони Т. Г. Шевченка

8 березня 1861 року Микола Костомарів, прийшовши привітати Тараса Григоровича Шевченка з днем його народження—який повинен бути завтра—побачив, що поет сидить у ліжку; він раз-по-раз кричав: „Пропадаю!".

Цілу ніч Шевченко провів у великих муках. Ранком почали надходити привітання з нагоди дня його народження. „Спасибі, що не забувають"—це все, що міг він відповідати. Наступну ніч з ним залишився слуга Лазаревського.

Рано Шевченко устав з ліжка і хотів зійти в свою майстерню, яка знаходилась унизу. На це пішли останні сили. Зійшовши вниз, він раптом упав і слуга встиг почути лише останні слова:

—В Канів! В Канів!

Спочатку тіло Шевченка було поховано у Петербурзі під одним деревом, де він любив часто відпочивати. На могилі було поставлено хреста з мідною дощечкою, де було написано:

„Твоя пісня, твоя дума
Не вмре, не загине".

Через місяць було дозволено перевезти тіло поета на Україну. Чорну труну поставили на ресорного воза, в якій було запряжено четверо коней.

Перед самим від'їздом з Петербурга Панько Кулиш сказав: Не подоба тобі, батьку Тарасе, їхати на Україну без китайки червоної, заслуги козацької". Після цього труну було обвито по-старовинному козацькому звичаю в червону китайку. Через декілька днів труну привезли у Київ і поставили на деякий час в одній з церков на Подолі, бо не знали, де саме найкраще буде його поховати. Спочатку думали поховати в Києві. На одній з гір над Дніпром було вже навіть викопано могилу, а потім вирішили поховати його в Каневі на Чернечій Горі на тім місці, де він ще за свого життя збирався збудувати собі хату. Труну з тілом на пароплаві по Дніпру було перевезено в Канів, а від Дніпра воза з труною до самої могили везли дівчата. На похороні були присутні, крім рідних та знайомих, майже всі селяни сусідніх сіл. В знак останнього прощання вони кинули на труну по жмені землі, а потім насипали високу могилу.

Чернеча Гора в Каневі завжди залишиться дорогою для серця чесного українця.

ШЕВЧЕНКО І УКРАЇНА

Історією України Тарас Григорович почав цікавитись дуже рано. Відомо, що ще перебуваючи козачком у пана, він любив співати українські народні пісні історичного змісту, а пізніше, уже бувши широко відомим поетом, написав багато творів, теми для яких брав з історії України. Вже в одному з своїх ранніх творів Шевченко запитує:

... Чия правда, чия кривда
І чиї ми діти?
Наша дума славослова?
Не вмре, не загине...
От де, люди, наша слава
Слава України.
(*„До Основ'яненка"*).

Перебуваючи у Петербурзькій Академії Мистецтв, Шевченко дістав змогу користуватися бібліотекою свого вчителя—кращого художника того часу—Карла Брюлова. Тут уперше він познайомився з історією своєї батьківщини. Треба думати, що звідти і починається така гаряча любов поета до України, якій він віддає краще своє багатство—свої пісні:

В Україну ідіть, діти,
В нашу Україну
Попідтинню сиротою
А я тут загину!..
(*„Думи мої, думи мої"*).

Темі про визвольну боротьбу українського народу проти польської шляхти Шевченко присвятив кращу свою поему „Гайдамаки". Приїхавши на Україну, Шевченко об'їжджає більшу частину Київщини, Полтавщини та Чернігівщини, турбується про видання в Петербурзі офортів українських пейзажів. Особливо ж любив Шевченко Київ.–На Україні Шевченка вразили жахливі картини поневолення українців російським самодержавством. „Страшно мені дивитися на грядуще, бо воно погане"—писав Шевченко в одному із листів.

У кращому з творів цього періоду він пише:

Світе тихий, краю милий
Моя Україно!
За що тебе сплюндровано
За що, мамо, гинем?
(*„Розрита могила"*).

Винуватцями всього лиха на Україні Шевченко вважав російських царів, особливо Петра І та Миколу І.

Кати! Кати! Людоїди!
Наїлись обоє,
Накрались!? А що взяли
На той світ з собою?
Тяжко, тяжко мені стало,
Так, мов я читаю
Історію України
Стою, замираю...
(*„Сон"*).

В одиночній камері петербурзького казематy поет весь час згадує про Україну. Тут, між іншим, були написані такі його твори, як „За байраком байрак", „Садок вишневий коло хати" та вірш „Мені однаково"... де говориться:

... Та не однаково мені!
Як Україну злії люди
Присплять, лукаві... і в огні
Її, обкрадену, збудять...
Ох, не однаково мені!

Більшість творів, написаних на засланні, пройняті смутком за „безталанну", „убогу" Україну. У творі „О думи мої, славо злая", поет говорить, звертаючись до України:

Барають, мучусь, але не каюсь...
Люблю, як щиру, вірну дружину,
Я безталанну свою Україну.

Навіть в останніх рядках поезії, яку він написав за декілька днів до своєї смерті, крім передчуття близької смерті, яскраво виявлено бажання поета побачити свою Україну щасливою, веселою:

Дніпро, Україну згадаєм,
Веселі селища в гаях
Могили—гори на степах
І веселенько заспіваєм...
(*„Чи не покинуть нам, небого"*).

За його ж бажанням поет був похований на Україні.

Навіть з цього коротенького нарису, де взята лише невеличка кількість висловлювань Шевченка про Україну, можна довідатись про велику любов поета до своєї батьківщини, для якої він жив, працював і якій віддав кращі роки свого життя.

К. І.

Думи мої, думи мої, лихо мені з вами!

(Уривок)

Думи мої, думи мої,
Лихо мені з вами!
Наще стали на папері
Сумними рядами?..

Чом вас вітер не розвіяв
В степу, як пилину?
Чом вас лихо не приспало,
Як свою дитину?..

Думи мої, думи,
Квіти мої, діти!
Виростав вас, доглядав вас—
Де ж мені вас діти!
В Україну ідіть діти!
В нашу Україну,
Попідтинню, сиротами,
А я—тут загину.
Там найдете щире серце
І слово ласкаве,
Там найдете щиру правду,
А ще, може, й славу...

Привітай же, моя ненько!
Моя Україно!
Моїх діток нерозумних,
Як свою дитину!

О люди! люди небораки!

О люди! люди небораки!
Нащо здалися вам царі?
Нащо здалися вам пани?
Ви ж таки люди, не собаки.

Вночі і ожелець, і мраз
І сніг, і холод. І Нева
Тихесенько кудись несла
Тоненьку кригу
попід мостом.
А я, отож таки вночі,
Іду та кашляю йдучи.
Дивлюсь:
неначе ті ягнята,
Ідуть задрипані дівчата.
А дід (сердешний інвалід)
За ними гнеться,
шкандибає.
Мов у кошару заганяє
Чужу худобу.
Де ж той світ?
І де та правда!?
Горе! Горе!
Негодованих і голих
Женуть (последний дощ
отдать).
Женуть
до матері байстрят.
Дівчаток, як ту отару
Чи буде суд!
Чи буде кара
Царям, царятам на землі?
Чи буде правда
між людьми
Повинна буть,
бо совнце стане
І оскверненну землю
спалить.

Редактор К. С. ІВАЩЕНКО. U 5. Адреса редакції: м. Шостка, вул. Глухівська № 2. Тираж 15.000.

ЦЕНА 1 РУБЛЬ.

ВОСКРЕСЕНЬЕ 25 ИЮЛЯ 1943 года № 12 (49)

НОВОЕ ВРЕМЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕНИЯ ОСВОБОЖДЕННЫХ ОБЛАСТЕЙ. ВЫХОДИТ ЕЖЕНЕДЕЛЬНО. ШОСТКА

Германская Армия успешно отбила все вражеские атаки

Зачатки восстания

Растущее сопротивление внутри Советского союза

С марта месяца этого года, с того времени как предпринятое Сталиным отчаянное зимнее наступление было остановлено ответным коротким и энергичным наступлением германских войск и развалилось от одного удара, множатся признаки постоянно растущего сопротивления против большевистской системы во всех частях Советского союза. Осенью 1942 года еврею Кагановичу удалось в последний час подавить кровавым террором вспыхнувшее восстание народов Кавказа. Но все же это восстание было первым далеко видным факелом ненависти советских народов к советской системе еврейских и большевистских эксплоататоров. Эта на протяжении более чем двух десятилетий накоплявшаяся ненависть к большевистским мучителям потрясла тем первым восстанием фундамент всего советского государства. Это восстание угрожало перейти на соседние народы. Вести эти переходили из уст в уста и разрастались по всей стране, как постепенно поднимающаяся волна. Вызванное этими событиями возбуждение не улеглось с тех пор в народах России. Из многих источников с тех пор изо дня в день доходят об этом вести через фронт, которые сообщают о все распространяющихся очагах восстаний во всех частях Советского союза. Лежащие в основе этих событий факты так много численны и многозначительны, что советским властителям уже не удастся, как раньше, подавить или скрыть их перед миром. Даже московское радио должно все больше и больше прибегать к открытым выступлениям с обещаниями, а также угрозами против различных видов саботажа на советских военных заводах и железнодорожном транспорте.

Большевистским поджигателям войны не удалось пресечь все возрастающее число случаев саботажа ни приказами, ни распоряжениями, ни ложью и ни зверским террором. Яким примером этого было выступление по московскому радио члена ЦК партии Митина. Выступление Митина оказалось весьма жестоким для красной армии. Он поставил вопрос так, что сейчас пришло время выполнить долг перед большевизмом". Это признание можно принять лишь в таком смысле, что Митин хочет поднять последние силы красной армии на выполнение завоевательской цели коммунистического интернационала — мировой революции.

Митин своим выступлением дал еще одно доказательство того, что так называемый, распущенный коммунистический интернацио-

(Окончание на 2-й странице).

НА ФРОНТАХ ЗА НЕДЕЛЮ

ИЗ СООБЩЕНИЙ ВЕРХОВНОГО КОМАНДОВАНИЯ ГЕРМАНСКИХ ВООРУЖЕННЫХ СИЛ С 14 ПО 20 ИЮЛЯ

Восточный фронт

Атаки большевиков на Восточном фронте потерпели неудачу, в результате успешной, поддержанной авиацией, обороны германских войск.

У Кубанского предмостного укрепления несколько неприятельских атак против высотной позиции западнее Крымской потерпели поражение отчасти еще на исходных позициях. Противник, подведя новые резервы, продолжал свои сильные атаки с целью произвести прорыв на Миусском фронте и на среднем Донце. Попытки эти отбиты в ожесточенных боях.

В результате атаки германских войск севернее Белгорода захвачена новая территория и окружена сильная неприятельская часть. Вследствие понесенных тяжелых потерь противника, атаки его на этом участке фронта ослабли.

Тяжелые оборонительные бои на боевом участке Орла продолжаются. Яростным контрударом большевики в некоторых пунктах отброшены назад, в других пунктах германские войска в ожесточенных боях остановили наступление сильных неприятельских пехотных и танковых частей. На участке фронта от Курска до Сухиничей большевики проводили для облегчения положения своих войск, сильные атаки пехотными и танковыми частями. Они повсюду отражены с тяжелыми для них потерями.

Германская авиация с исключительным успехом бомбардировала исходные позиции и войсковые скопления противника.

С 14 по 20 июля на всем Восточном фронте противник потерял 2.631 танк и 555 самолетов.

Борьба на море

В атаках против сильно охраняемых авиацией и военным флотом караванов и отдельно плавающих судов, германские подводные лодки потопили 18 неприятельских кораблей общим водоизмещением 113.000 тонн и 1 транспортный парусник. В Мессинском проливе завязались бои между германскими и британскими торпедными катерами, в результате которых 1 британский катер потоплен, еще 1 по всей вероятности уничтожен и несколько других были охвачены пожаром.

При отражении атак на германские караваны судов у норвежского и голландского побережья уничтожена 1 неприятельская подводная лодка и повреждено 2 торпедных катера; при этом сторожевыми судами и германскими истребителями сбито 15 неприятельских самолетов. Кроме того, другие неприятельские самолеты, между ними одна большая летающая лодка, уничтожены над каналом Ламанш и над Атлантическим океаном.

В Сицилии германские и итальянские войска, отчасти маневренным ведением бои, продолжали оказывать упорное сопротивление противнику. На участке берега южнее Катании отражены поддержанные тяжелой судовой артиллерией и сильными соединениями авиации, попытки английской пехоты и танковых соединений произвести прорыв. Германская и итальянская авиация днем и ночью с большим успехом атаковывала транспортный флот противника в водах Сицилии. За время с 10 по 14 июля десантный флот противника потерял 52 судна, общим водоизмещением в 300.000 тонн. Многочисленные десантные и другие суда пострадали от бомбардировки.

Война в воздухе

При налете на Германию противник потерял 37 самолетов.

Соединения неприятельских бомбардировщиков произвели налет на предместья Парижа и на некоторые населенные пункты северо-западной Франции.

В ожесточенных воздушных боях и зенитной артиллерией сбито 22 неприятельских самолета, среди них 14 тяжелых северо американских бомбардировщиков.

Немецкие боевые самолеты произвели налет на Лондонский район и гавань Гулль, а также на важные военные объекты у южного побережья Англии, сбросив при этом бомбы всех калибров.

Над Средиземным морем сторожевыми судами военного флота и морской бортовой зенитной артиллерией сбито только за последнюю неделю, 75 англо-американских самолетов.

ВЕСТИ ИЗ „СОВЕТСКОГО РАЯ"

◆ Перебежчик 345 отдельного саперного батальона 399 стрелковой дивизии сообщает, что его товарищи все переутомлены войной. Все же они не смеют перебегать, так как Сталин отдал приказ о строгом наказании всех членов семьи перебежчика. Он сам перешел потому, что у него нет никаких родственников.

◆ Перебежчик 1826 стрелкового полка 415 стрелковой дивизии сообщает, что продовольствие последнее время недостаточно и оно стало очень плохим. Красноармейцы говорят открыто о том, что немцы едят больше мяса и масла, чем они хлеба, причем он плохо выпечен и содержит много песку.

◆ Перебежчик из разведывательного взвода 1345 стрелковой дивизии сообщил, что красноармейцы больше не верят советской пропаганде. Политруки рассказывали им, что немцы отняли у крестьян последний скот и плохо обращались с женщинами и детьми. Во взятых обратно областях рассказывают сами крестьяне, что немцы бесплатно предоставляли им для обработки полей плуги и лошадей и что гражданское население хорошо обходилось с немцами.

◆ Перебежчик 471 стрелкового полка 73 стрелковой дивизии рассказывал, что разница в советском тылу и в освобожденных немцами областях особенно заметна. На стороне советов он увидел голод, нищету и необработанные пашни, в то время как на германской стороне нашел значительно лучшее положение, чем до войны.

◆ Перебежчик 1283 стрелкового полка сообщал, что много дезертиров Красной армии скрывается в лесах за советским фронтом. Чтобы добыть себе продовольствие, нападают на обозы, а также грабят деревни.

Высшие немецкие и русские офицеры обходят фронт выстроившегося для парада одного подразделения Русской Освободительной Армии.

По той бік фронту

„Краще вмерти зразу!“

З кожним днем гіршає становище в совєтському тилу. Зазнаючи поразок на фронті, Сталін і його підручні намагаються перемогти труднощі за рахунок перенапруження тилу. В тилу у большевиків царює голод, злидні, невіра у можливість виграти війну, сваволя бандитизму й трабунків.

Ось що, наприклад, пишуть із Томська командиру Дроздову Сергію Васильєвичу (ДКА,ППС 2214, частина II-а.):

„Сьогодні недільник у нас, але я не пішла—проспала. Сергію, мене зараз мучить одне питання, скажи—як би ти відносся до того—як би мене зараз мобілізували в армію? Живу я погано, головне не вистачає хліба. Вранці звикла жити без сніданку, а ввечері—що доведеться. В інститут доводиться ходити два рази.

Ваечері повертатись дуже страшно, тому що тут таке робиться, якого я ще ніколи не зазнавала й не бачила.“

Далі йдуть рядки, закреслені цензурою. Скрізь чорнила цензора можна прочитати „роздягають, грабують, вбивають“.

Далі дружина Дроздова пише про те, що вчитись стало майже неможливо через відсутність світла й холод.

Весь лист рябіє замітками про тяжке життя. Жити, видко, стало так важко, що до цього питання дружина командира повертається не раз. От вона пише: „З їжею дуже погано. Коли так буде, то довго не протянеш... Як гидко жити на світі! В твою академію мені вже надоїло ходити нагадувати, щоб мене зараховували в списки сімей фронтовиків. Сяк—так дали 40 кг. картоплі гнилої“.

„Жити так важко, що бабато воліють піти світ за очі, аби тільки не бачити цього жахливого життя.

В листі, який ми наводимо вище, дружина командира говорить, так: „Сергійку! Як можна, візьми мене на фронт: все одно вмирати, так краще зразу, ніж повільно“.

Не з патріотичного якогонебудь почуття проситься на фронт дружина командира. Просто у неї нема виходу—чи вмерти зразу, чи все одно вмерти, але тільки повільно.

Лист датований 10 листопада 1942 р. З того часу становище в совєтському тилу, як зрозуміло кожному, безперервно гіршає. Невидані злидні терпить руський народ, змушений переносити ці небувалі страждання під погрозою терора НКВД.

Мільйони бідують за Уралом

Берлін. Англійський інженер Джон Скотт, який працював у большевиків, після свого повернення із Совєтського Союзу у своїй книзі під назвою „За Уралом“ описав критичний стан большевицької військової індустрії. Він пише: „Темп конструювання промисловості був такий прискорений, що мільйони жінок і чоловіків, завдяки нелюдським методам роботи та до цього ще злиденному харчуванню, приречені були на смерть“. Це твердження англійського знавця, що працював у Магнітогорську, подає жахливу картину нужди всього населення, а особливо робітників Совєтського Союзу.

Боротьба між англійцями і американцями

Боротьба між англійцями і американцями за вплив в Іемені закінчилася перемогу США. Згідно з існуючим законом про оренду, американці дістали право послати своїх радників з господарських питань в урядові установи Іемена. Крім того, туди недавно прибули американські військово-господарські працівники для перевірки озброєння, яке США постачає в Іемен.

МАЛЮНОК БЕЗ СЛІВ

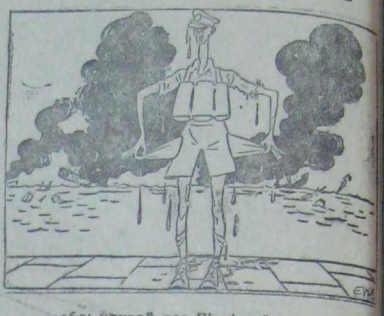

або: конвой для Північної Африки.

Успіхи підводних човнів у лютому місяці

Берлін. У минулому місяці підводні човни здобули нові великі успіхи. Більше половини мілійона брутто тонн ворожих пароплавів було потоплено німецькими підводними човнами, не зважаючи на те, що у лютому місяці була особливо несприятлива година. Цей факт є блискучим показником бойового духу й здатності німецьких командирів та їх солдат. Порівняння результатів потоплень показує, що у лютому місяці 1943 року потоплено майже на 100.000 брутто-тонн більше, ніж у лютому минулого року. Порівняння показує: в лютому 1942 року потоплено пароплавів містністю 448.000 брутто-тонн, в лютому 1941 року потоплено 82 пароплави містністю 545.300 брутто-тонн. Бойова сила німецьких підводних човнів таким чином збільшилась у порівнянні з минулим роком, хоч ворог і висовує підвищив свої оборонні можливости. Це все говорить за те, що німецькі підводні човни як і завжди під час наступу і оборони безперечно приносять велику користь.

ПРОТЕСТ ПРОТИ МОСКОВСЬКОГО ГІПСУ

Підтвердження наявності союзу між англо-американською плутократією та жидівським большевизмом знайшло символічний вираз у гіпсовому бюсті Леніна, який поставив сталінський посол Майський взимку 1941 р. на скарбі Гольфорд у Лондоні. Бюст стояв перед будинком, в якому Ленін, як емігрант, жив перед першою світовою війною. Він був першою ознакою того, що большевицькі тенденції стоять у Великобританській імперії під державною охороною. Але ця гіпсова ознака британської безхарактерності зазнала небажаних результатів. Цими днями було виявлено, що бюст вночі був майже цілком зруйнований, а саме: невідома особа відбила йому носа та підборіддя і обмазала мастилом так, що його, як повідомляється із Стокгольма, неможливо не тільки відремонтувати, але і впізнати. Цей випадок показав, що в Англії є люди, які не бажають мати союзу з Москвою і мають свої власні думки щодо большевицького курсу політики уряду Черчіля. Як повідомляє „Таймс“, Майський повинен був перелати ноту протесту британському урядові з приводу пошкодження бюсту Леніна. З цього ми бачимо, що Москва незадоволена антибольшевицькою течією в Англії.

Генерал—солдат

Всім відомо, що звичайний солдат може стати генералом завдяки мужності, хоробрості та іншим якостям командира. Але тільки єдиний раз трапилося, що генерал знову став солдатом.

За словами „Дейлі Мейл“, американський солдат Александр Бармін був раніше (1937 р.) генералом бригади совєтської армії, а потім військовим аташе в Атенах. Одного дня одержав він наказ з Москви негайно повернутися. Очевидно, його викликали в зв'язку з чисткою вищого офіцерства, яку тоді провадив Сталін. Добре знаючи московські „методи“, Бармін скинув свою форму і нишком зник. Тільки тепер стало відомо, що він благополучно приїхав у Північну Америку. Незабаром став він солдатом, бо за американськими законами іноземці і люди без батьківщини підлягають військовій повинності. Це і визначило кар'єру Барміна—від генерала до простого солдата. Зате йому доведеться повністю зазнати гіркої долі американського рекрута, але тим часом він урятувався від кривавої помсти Москви.

Нове шлюбне право на Україні

Виданою 11 травня 1942 р. Рейхскомісаром України постановою регулюється важливе для людності нашої країни питання про шлюбне право. Нова постанова кладе край безглуздій „правотворчості“ большевицької влади.

Закон має два розділи: про вступ у шлюб і про розлучення. За першим вступати в шлюб можуть чоловіки, починаючи з 18 років, та жінки, які мають повних 16 років. При цьому застерігається, що особи, нездатні до самостійної праці, тобто неспроможні забезпечити майбутнє нового родини, одружуватися не можуть. Спірні питання щодо останнього випадку розв'язуються судовим порядком.

Постанова (§ 4) категорично забороняє шлюб між юделяи і особами неюдейського походження.

Шлюби між особами, споріднеными по прямій висхідній і нисхідній лініях, цілком заборонені, рівно як і шлюби між єдинокровними братами і сестрами. Кожний повторний шлюб може бути взятий лише після проведеного в установленому законом порядку розірвання попереднього шлюбу.

Моментом, що визначає вступ у шлюб, є заява обох сторін перед бюро записів актів громадського стану про своє бажання і згоду одружитися.

Бюро записів актів громадського стану організується в кожному районі. За його діяльністю наглядають шеф району і гебітскомісар.

Вінчання в церкві дозволяється тільки після вступу в шлюб, оформленого в передбаченому законом порядку.

Шлюби, взяті з порушенням наведених вище правил, недійсні; при цьому недійсність ця мусить бути встановлена судовим порядком. Питання про недійсність шлюбу може бути порушене державними органами або одним з одружених. Крім того, це питання може бути порушено й дружиною від першого шлюбу, коли другий шлюб узятий без розірвання першого.

Позашлюбною дитиною треба вважати дитину від співжиття між особами юдейського і неюдейського походження.

Другий розділ постанови від 11 травня 1942 року говорить про порядок розлучення.

Розлука може мати місце лише в точно передбачених законом випадках. До них належать:

1) Незнання одним з одружених при вступі в шлюб таких поважних обставин щодо його дружини, які стояли б на перешкоді до вступу у шлюб; 2) обман, що призвів до тих же наслідків; 3) примусовий вступ у шлюб в наслідок погроз; 4) порушення чоловіком чи жінкою шлюбного життя; 5) невиліковна хвороба одного з одружених, яка робить його нездатним до шлюбного життя; 6) психічна хвороба, яка досягає такого стану, що виключає спільне життя; 7) огидна або загрозлива хвороба, що не дає надії на вилікування, в якийсь точно встановлений строк; 8) безвісна відсутність чоловіка чи жінки протягом повних трьох років.

Розлучення встановлюється виключно через відповідний суд. При розлученні жінка може ставити питання про виплату їй чоловіком постійного утримання, але що вимогу розглядає й розв'язує суд.

Регулювання інших сторін шлюбноправних стосунків має виходити з заснованого німецького права з застереженням місцевих звичаїв та порядків.

Постанова застерігає, що рейхс і фольксдейче підлягають загальнонімецьким законам, отже, дана постанова до них не стосується. Як відомо, нещодавно видано спеціяльне розпорядження про расову охорону осіб німецької національности, яка має на увазі фольксдейче і рішуче заборонює їх шлюби з особами неарійського походження.

Загублені або вкрадені документи вважати за недійсні

1. Пашпорт, виданий на ім'я Литвиненко Ганни Самойлівни.
2. Пашпорт № 024848, виданий на ім'я Сидоренко Василя Васильовича.
3. Пашпорт, виданий на ім'я Панченко Агафії Антонівни.

Редактор К. С. ІВАЩЕНКО. U 5. Адреса редакції: м. Шостка, вул. Гаузівська № 2. Тираж 20.500.

Ціна 1 карбованець.

Новий час

Газета для населення звільнених областей

Рік 2 | Шостка, неділя 28 березня 1943 року. | Ч 13 (32)

НАШІ РАЙОНИ ВІЛЬНІ ВІД ВОРОГА

НАКАЗ ЧАСУ

З того моменту, як на українські землі ступили німецькі війська, закінчився один період боротьби з большевицьким ворогом світу. З урожайного, багатого на всі види сировини краю большевизм зробив місце нужди і жаху. Те, що знайшла тут німецька влада, було гірше від хаосу. Підприємства були зруйновані, міста і села перетворені на пустелю. Український нарід перебував у стані повної нужди і жив ніби в летаргії.

Німецькі господарчі й адміністративні провідники, які прибули до цього краю, щоб створити новий лад і основу для відбудови господарства, жахнулися від того, що вони тут знайшли. Тут треба було або—або: або віддати цей край і людей на волю їх спричиненої большевизмом долі і тим самим залишити їх на цілковитий занепад, або напружити всі сили, щоб з них руїн будувати нове життя. Часу на довгі роздумування не було. Щоб ратувати цей врожайний край і його населення, треба було діяти швидко. Німецька армія прогнала жидо-большевицьких катів і знобителів. Український нарід знав, що під охороною німецького меча він може продовжувати свою мирну працю, щоб забезпечити свій щоденний хліб. Він знав, що тепер прийшов уже страх перед жидівськими комісарами і поплетачами. Для українського народу, поки є гострим німецький меч, не вернуться часи заслань або повішень, які вдень і вночі переслідували кожного українця. Німецький вояка охороняє мирне життя цього народу.

Німецький сільськогосподарчий провідник, організатор і адміністратор прибув, щоб допомагати відбудовувати цей край.

Він прибув не як ворог українського народу, а як опікун і дорадник; не для того, щоб грабувати цей край, а як не робив більшевицьких понад 20 років, а щоб зменшити скарби цього краю на користь не тільки німецького, а й, в першу чергу, українського народу.

Німецька влада сподівається, що український нарід не перешкоджатиме до відбудови краю. Однак цього не сталося б з цього, що сталося б з краю, якби німецька влада не взяла в свої руки ініціативи, щоб відродити завмерле життя на всіх ділянках. Можна з повним правом сказати, що серед українського народу запанував би страшний голод, а український нарід уже й за мирних часів досить часто переживав голод. Треба думати, що українці ще не забули голоду 1921—1922 і 1932—1933 років.

Німецькій владі вдалося не допустити до такої катастрофи.

Німецька влада мусить, щоправда вживати суворих заходів, бо цього вимагає закон війни, але ці заходи не тільки конче потрібні, а й справедливі.

Це не всім подобалося, і були такі, що нарікали на ті чи інші заходи. Однак, добро фронту і всього народу не дозволяє оглядатися на поодиноких людей, які не змогли вивчити потрібного розуміння. Війна—для сильних душ. І коли в цій боротьбі йдеться про життя і смерть усього населення нашої частини землі, то не можна щадити якоїсь дрібної меншості, яка не хоче підпорядкуватися законам війни. Ця дрібна меншість українців намагається при кожній нагоді критикувати німецькі заходи при відбудові краю. Ці люди, щоправда, не можуть дати кращих пропозицій і не дали ще дотепер доказу, що вони мають бажання стати до спільної праці. Вони говорять, щоправда, що хочуть боротися за добро українського народу, але забувають, що своїми вчинками тільки шкодять йому, наприклад, коли намагаються підбурювати свій власний нарід проти німецької влади і завеняють при цьому, що борються проти большевизму.

Український нарід, однак, знає, що лише німецька армія може стримати жидо-большевицьку навалу. Він знає, що в разі, якби німецька армія не закінчила переможно цієї боротьби, то не тільки німецький, а й, в першу чергу, український нарід був би приречений на загибель. Кожному сьогодні ясно, що лише німецькі большевицьким ордам удалося ще раз врятити на українські землі, то не тільки відродилися б старі часи страждань, але жидівські гнобителі вживали б свій жахливий спосіб у переслідуванні безборонного населення. Підтвердження цього бачимо в місцевостях, які німецькі частини на якийсь час залишили і віддали большевикам: в деяких місцях большевицькі орди вирізали, як худобу, всіх мешканців. Така була б доля українського народу в разі большевицької перемоги.

Отже, український нарід має всі підстави для того, щоб уже в інтересах своєї самоохорони всіма силами сприяти остаточній перемозі над большевицькими варварами. Як німецький нарід варамі. Як німецький нарід день і ніч працює з безмежним фанатизмом для остаточної перемоги, як усі европейські народи стараються працювати нарівні з німецьким народом, так і український нарід мусить знати лише один клич:

Смерть большевизмові!

Фронт кличе всіх людей доброї волі прикладати всю свою силу на тій ділянці роботи, на якій їх поставлено—чи то на зброєвих заводах, чи то в хлібороб стві. Чим більші зусилля народу, тим скоріше прийде перемога. Праця і боротьба—таким є наказ часу.

Німецькі частини зайняли місто Білгород

Із зведень збройних сил Німеччини від 17—22 березня

На північному відтинку Кубанського костового причілку німецькі частини відбили всі ворожі атаки.

З'єднання частин СС несподівано для ворога ударом зайняли місто Білгород.

Піхотна дивізія „Велика Німеччина" відбила всі атаки ворога біля Борисовки та просунулась далі на схід. Знищено 47 совєтських танків.

В ході минулих боїв в районі між Донцем та Дніпром ворог втратив 19.594 полонених, понад 50.000 убитих, 3.372 гармати, 1.510 танків, 3.045 всякого роду легкого: важкого пі, хотного знаряддя та 1.847 автомашин.

На південний схід від Харкова знищено оточені совєтські групи. На терені Харків-Білгород та на південний схід і на північний захід від Курська ні відлиги, ні дуже ворожі контратаки не зупинили наступу німецьких дивізій. Німецькі частини в багатьох місцях досягли горішньої течії Донця.

На південь від Орла всі ворожі атаки відбито, в боях знищено 116 совєтських танків.

На південний захід від Вязьми з 18 березня німецькі дивізії, підтримані авіацією, знищили 270 совєтських танків.

Атаки ворога на відтинку Орел-Вязьма-Стара Руса, а також на північ від Ільменського озера і на південь від Ладозького озера та біля Ленінграда відбито посередженим вогнем німецького оборонного фронту.

Німецька авіація бомбардувала залізничний вузел Батайськ та місто і порт Мурманськ.

Від 11 до 20 березня на Східньому фронті знищено, взято або пошкоджено з'єднаннями наземних армій та частинами СС 161 совєтський танк.

Бомбардування Тріполі

На Північно-туніському фронті німецько-італійські частини зайняли важливі позиції та взяли 1.600 полонених.

Було знищено або здобуто 15 ворожих танків, 30 гармат та багато автомашин.

Під час нальоту німецької авіації на порт Тріполі потоплено 3 торговельні судна та 1 супровідний човен.

На Середземному морі німецька авіація потопила 1 торговельне судно тоннажем 10.000 брт. Під час атаки на ворожий конвой запалено 3 вантажні корабелі. Винищувачі та зенітна артилерія авіації збили 21 ворожий літак.

Англійський конвой потоплено

Як було подано в надзвичайному звідомленні німецькі підводні човни в північній частині Атлантичного океану в багатоденьких запеклих боях з ворожим конвоєм, який йшов на схід, потопили 32 судна тоннажем 204.000 брт. та 1 винищувач.

Наліт на південну Англію

Німецька авіація зробила успішний наліт на південне побережжя Англії, а також на промислове місто Нарвич та порт Грейт Ярмут. Було помічено пожежі.

СИЛИ СОВЄТСЬКОЇ АРМІЇ ВИЧЕРПАНІ

Берлін. Одна еспанська газета пише, що великий зимовий наступ совєтів, не досягнувши цілі, привів лише до крайньої втоми червоноармійців.

Не зважаючи на те, що на центральному відтинку фронту ще продовжуються запеклі атаки совєтських частин, сили червоної армії уже вичерпані.

Чи допомагають США Москві?

Берлін. Американський посол в Совєтському Союзі адмірал Стенлі заявив представникам англо-американської преси таке: „З моменту мого перебування в Москві я уважно стежив за совєтською пресою, гадаючи знайти в ній якісь відгуки на одержання допомоги від США. Але за весь час там не було ніяких відомостей про це". На запитання, чому совєтська влада приховує від населення факт одержання допомоги від Америки, Стенлі заявив: „Мені здається, вона намагається створити враження у себе і за кордоном, що вони провадять війну самі, без ніякої допомоги. Совєти хочуть переконати всіх, що війна провадиться тільки їх загонами і силами".

Але цікаво, що Стенлі не назвів ніяких цифр цієї резвісної допомоги.

Хвилювання серед бразільських військ

Берлін. Із повідомлень, що поступили з Лісабону відомо, що почалися військові бунти в атлантичних гаванях Бразілії. Війська, призначені для відправки в Західню Африку, одмовилися коритися. Владі довелося припинити почату посадку й винести частини, що збунтувалися, з прибережних міст.

Серед середнього й молодшого командного складу багато заарештованих. В одному полку розстріляли кожного десятого.

Одноразово в деяких великих містах, а особливо в Ріо-де-Жанейро, розкидались листівки з різким протестом проти політики міністра закордонних справ Аранья, яка довела країну до стану колонії США.

Цілком ясно, що Рузвельт дбає про те, щоб використати чужий людський матеріал для того, щоб досягти своєї мети. Необхідно відмітити, що він в свій час обіцяв бразільцям також, як і своїм власним виборцям, що їх війська ні в якому разі не будуть битися на чужій території.

Німеччині менше говорять, але більше роблять

В Німеччині менше говорять, але більше роблять, бо було виконано то-

якому він вимагав за всяку ціну утримати Харків. Згідно з цим наказом місто населення населення

селення. Підтвердження

населення населення

населення населення

населення населення

В СССР зникло півтора мільйони поляків

Швейцарська газета „Цюрихер Цейтунг" публікує листа із обізнаних кіл про долю поляків, засланих у Совєтський Союз. Із цього листа виявляється, що із 1 8 мільйона поляків, вивезених большевиками із польських областей після окупації в 1939 році, — 1,5 мільйона зникли безслідно.

— Восени 1939 року, — говориться в листі, — большевики злаштували в окупованих ними польських областях велику кількість мешканців і заслали їх в північні області европейської частини Совєтського Союзу, в Сибір і Туркестан. Кількість засланих, в тому числі жінок і дітей, визначається в 1,8 мільйона.

Після того, як між Німеччиною і Совєтським Союзом виникла війна, совєтський уряд уклав „угоду" з еміґрантським, „польським" урядом, згідно з якою совєтський уряд повинен був звільнити вивезених поляків.

Для розшуку засланих була призначена спеціальна мішана комісія. Однак, не зважаючи на всі її зусилля, до кінця 1942 р. комісії пощастило найти лише 820.000 засланих; про інших — відомостей нема.

На всі запитання совєтський уряд відповідає, що йому нічого невідомо про їхнє місце перебування.

Широкі кола польського населення дуже стурбовані цим і побоюються, що більша частина засланих загинула від голоду, холоду, хвороб і злиднів.

Кривавий терор большевизму

Берлін. Із повідомлень полонених і втікачів стало відомо, що на території, знову зайнятій большевиками, лютує кривавий терор. Особливі відділи, якими керує НКВД, що йдуть слідом за передовими частинами Червоної армії, одержали необмежені повноваження для виконання завдань очистки міст і сіл від „неблагонадійних елементів".

Розстрілюються на місці не тільки бурґомістри, старости, робітники місцевих органів самоврядування. Розстрілюються навіть ті, хто взагалі пішов на бульку роботу, хоч би навіть для шматка хліба. Все одно їх вважають „зрадниками совєтів". Так само фізично знищуються учителі, що відкрили школи й почали навчання, агрономи, які допомагали селянам краще провести сільськогосподарські роботи, службовці установ, робітники тих фабрик і заводів, які працюють.

Кожен чоловік, що залишився дома після втечі большевиків, розглядається, як дезертир, зрадник батьківщини, хоча б він і не приймав участі в політичному житті.

Селяни, що одержали землю й в допомогу якийнебудь інвентар, незалежно від розмірів цієї допомоги, теж зазнають жорстоких репресій.

Кривава сваволя чекістів доходить до того, що вони не милують навіть жінок і старих, які винні лише в тому, що у них... в приміщенні жили німці.

Таким чином, в деяких селах розстріляно геть усе доросле населення. Особливо великих розмірів досягли звірства большевиків на Дону в козацьких станицях.

Жидівська диктатура

Всім відомі факти про те, що жиди в Совєтському Союзі займають головні посади, як в установах, так і в партії і цим тримають в своїх руках необмежену владу. Це стверджує колишній угорський військовий аташе в Москві, генерал Фаражо. Цими днями цей генерал видав книгу про Совєтський Союз, в якій він розповідає про свої особисті переживання та спостереження. Книга містить цікаві подробиці про роль жидів у Совєтському Союзі. Після знищення большевиками представників старого керівництва, у масі залишилось дуже мало людей, які могли б одержати будь-яку керівну посаду. До всіх установ пролізли жиди, які швидко взяли до своїх рук керівництво і не тільки його міцно тримають, а цим далі все більш покорюють. Комісарами, заступниками їх та вищими урядовцями здебільшого стали жиди. Так само керують: пости індустрії, господарства, культури та мистецтва також переважно зайняті жидами. Найвищу владу в Совєтському Союзі має НКВД. Керівниками НКВД переважно стали жиди. В армії та військово-морському флоті вся влада також захоплена жидами, бо більша частина політичних комісарів — жиди.

Отже стає ясним те, що жиди використовують Совєтський Союз як знаряддя, щоб провести світову революцію і цим досягти панування у всьому світі. Тому стає зрозумілим, що боротьба, яка зараз відбувається на Сході, є боротьба за долю всієї Европи, бо жиди є не тільки вороги культури, а й всякого порядку. Вони використовують населення Совєтського Союзу для своєї мети і для них криваві жертви потрібні лише для того, аби тільки досягнути цієї мети. Але Европа і майже всі народи частин світу пізнали цю чуму, що загрожує всьому світу, і нищитимуть жидо-большевизм, бо він має на меті залити кров'ю увесь світ і знищити культурне життя людства.

НЕ ПЛЮЙ В КОЛОДЯЗЬ

„Не плюй в колодязь — придасться води напитися" навчає старовинне й мудре руське прислів'я. А коли вже наплював у колодязь, то пити з нього розуміється, не годиться.

Сталін і його прихвосні в свій час багато плювали в колодязь руської, православної церкви. Всі пам'ятають руйнування церкви Христа-Спасителя в Москві й сотень інших церков, масові арешти духівництва, гидкі вірші Дем'яна Бедного й діяльність спілки войовничих безвірників. Та всього не перерахуєш.

Але ось настала війна. Хвалькувато надіялись на свої сили — розрахунок не справдився.

І ось, згадавши, мабуть, про своє недовге й скандальне перебування в стінах духовної семинарії, спритний політичний диригер Сталін грає свою нову музикальну комедію. Після того, як посурмив бас-гелікон патріаршого місцеблюстителя Сергія, митрополит Ленінградський(!) Олексій вторить йому на барабані.

„Москва, від митрополита Олексія

Епархія вносить на будування колони танків імени Димитрія Донського ще 500 тисяч карбованців. Збір коштів продовжується... Молимо Бога про допомогу Вам у Вашому великому історичному покликанні — боронити честь, волю й славу рідної країни.

Олексій, митрополит Ленінградський".

Сталін, ладний скласти умову з самим сатаною, аби утримати владу, — відповідає християнськи поклірливою телеграмою:

„Митрополиту Ленінградському Олексію.

Прошу передати право славному руському духівництву і віруючим Ленінградської епархії моє вітання й подяку Червоної армії за їх турботу про Червону армію.

І. Сталін".

Але квартет виходить не гармонійний. Фальшивлять „святі" отці, дрижить палочка в руках диригера. Не довелось би патріаршому місцеблюстителю разом з митрополитом ленінградським, почавши за „здоров'я — кінчити за упокой.

Роти з злочинців і політичних арештантів

Щоб поповнити дуже побиті совєтські дивізії новими силами, большевики утворили і пустили в дію роти з карних злочинців і політичних арештантів. В січні большевицький полк, який складався з 1.400 арештантів, атакував біля Ржева німецькі позиції. В складі полку були, між іншим, дві роти, що складались виключно з розжалуваних совєтських офіцерів. Атака була відбита з важкими втратами для ворога.

Кремлевський маскарад

Сталін: „Ну, дивіться ж, чорти, щоб ніхто не ляпнув чогонебудь про III-й інтернаціонал! Гнемо тепер по дворянсько-історичній лінії..."

Втеча із совєтського пекла

Берлін. Як стало відомо з добре інформованих джерел, серед населення Туркестану все більших розмірів приймає втеча за кордони СССР. Причини цього — терор, що лютує в зв'язку з незадоволенням населення війною, яке все збільшується.

Уряд вживає заходів для суворої охорони кордонів з Іраном і Афганістаном, через які раніше переправлялись втікачі. Тому зараз потік їх кинувся, головним чином, у Китай.

На протязі війни сюди втекло понад 3.600 душ, які зараз живуть в провінції Сінь-Дзян.

Прагнуть до світової гегемонії

Берлін. Віце-президент японського бюро інформації Окумура заявив, що, не зважаючи на розпачливі звернення Чан-Кай-Ші до Вашінґтона про допомогу та підтримку, вони не матимуть ніяких наслідків. США вже навіть не намагаються створити враження, що Чунцін відограє значну роль у таборі ворогів держав Осі. Окумура підкреслив, що Великобританія і Америка безоглядно жертвують іншими народами, щоб досягти своєї мети — світової гегемонії — і використовують ці народи лише як гарматне м'ясо.

ПО УКРАЇНІ

◆ **Київ.** Управа м. Києва з 1 лютого 1943 року утворила при районових управах штат дільничних інспекторів служби порядку. Інспектори в межах своїх дільниць доглядатимуть, щоб тротуари і брук, трамвайні колії, ходові стежки в дворах були взимку, навесні, влітку та восени справні, вони також доглядатимуть за роботою домоволодінь щодо ремонту тротуарів і бруку, додержанням санітарних правил, виконанням протипожежних правил, безперебійною роботою водопровідної мережі, за затемненням будинків.

м. Шостка. 14 березня 1943 року за дозволом ортскомендатури та бурґомістра м. Шостки відкрита друга велика церква, в якій відбулася служба Божа. Віруючі дякували Німецькому командуванню за вільне моління Богу.

Приміщення церкви становище, побудоване разом із заводом № 9. Воно було художньо оформлено за стилем Візантійської архітектури XII століття. Жиди та жидівські прихвосні міста Шостки зруйнували всю красу церкви і зробили з неї склад. Віруючі своїми силами обновили нововідкриту церкву, яка тепер має гарний вигляд.

◆ **Ковель.** Недавно закінчилися в Ковелі чотиримісячні фармацевтичні курси, що випустили 38 фахівців аптекарської справи.

◆ **Корсунь.** За рік своєї роботи корсунський народний хор дав у Корсуні та на селах району 17 концертів, з них 8 для німецьких вояків.

◆ **Сновськ.** На днях м. Сновську відкривається театр, крім сеансів для військових, буде даватись декілька сеансів в місяць для цивільного населення.

◆ **с. Олбинськ.** Олбинський фельдшерсько-акушерський пункт обслуговує 6 сіл. За 1942 рік надала медичної допомоги 1669 особам, з них 233 відвідано вдома, 464 особи прищіплено віспу.

Загублені або вкрадені документи вважати за недійсні

1. Пашпорт № 496146, виданий на ім'я Пушко Василя Васильовича.

2. Пашпорт, виданий на ім'я Батурина Константина Григорієвича.

3. Пашпорт, виданий на ім'я Несклепенко Марії Никифорівни.

4. Пашпорт, виданий на ім'я Ларченко Людмили Павлівни.

Редактор К. С. ІВАШЕНКО. Ц 5. Адреса редакції: м. Шостка, вул. Галузинська № 2. Тираж 18.500.